وروستۍ هیله

نوره شعرونه

Ketabton.com

ډاکتر غلام فاروق ميراحمدي

۲۰۱۵ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ هیله

غوره شعرونه

ډاکتر غلام فاروق میراحمدي

۲۰۱۵ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

خالق ته.......... 7
پټه خوله.......... 9
ګوته په غاښ.......... 11
اشنا.......... 13
د زړه خبري.......... 15
رنګارنګ.......... 18
کله هېر کله په یاد.......... 21
افغان ته خطاب.......... 24
انسان ته.......... 27
جنګ.......... 30
نه پټیږي.......... 32
ناکامي مه ګڼه لوي غم.......... 34
زه او ته.......... 36
د زړه قصه.......... 38
عشق.......... 40
خوب.......... 43
تنهایي.......... 46
بغاوت.......... 47
پاخون.......... 49
د هوس باران.......... 50

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصال شپه.......... 52
تقدير.......... 54
زما يار.......... 55
ته چي را سره يې.......... 57
څلور ديرش ګلان.......... 59
يوه شپه.......... 63
د نوي کال دوعا.......... 66
د پوهني رابلل.......... 60
نيمه شپه.......... 70
شني سترګي.......... 72
وروستۍ هيله.......... 73
خوار ماشوم.......... 75
پردی يار.......... 77
د اشنا ياد.......... 79
د زلفو ياد.......... 81
د زړه احساس.......... 83
ګل ته.......... 84
نوې زړه مينه.......... 85
دښکلي مخ ارمان.......... 87
جادو.......... 77
يار.......... 90

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه چي مين نه وي............92
مازديګر............94
د ميني باغ............96
د ګلو موسم............97
د سترګو افسون............99
په تير پسي ارمان............101
مور............104
مور ته............105
ورور............108
دا ځل............110
نوی پيل............111
شنه زمريان............112
ترانه............114
ملګری............119
هيله............121
پيغام............123
بيا جوړونه............125
تګلاره............127
ملګرو............129
افغان............132
د ژوند کاروان............135

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه وینا.. 136
د کلی یاد.. 138
د شهیدانو یاد.. 141
بېزاري.. 144
زاړه یادونه.. 146
خدايي ښایست.. 148
ابدي عشق.. 149
ساقي ته.. 151
مینه څه ده.. 153
کاکا ته.. 155
کله.. 157
افسوس.. 160
د ژوند پرخه.. 162
وصیت.. 164
د ښځي مقام ته.. 166
اي صنم.. 168
خور.. 170
اختر.. 172
قلم.. 173
د زړه سوغات.. 174
د بوډۍ تال.. 175

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابدي مزار..176
سالگره..177
کليزه...179

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالق ته

ربه ستا شکرګذار یم
منت بار ستا د دربار یم
د نیستۍ څخه دي هست کړم ‌‌‌ تا مومن یکتاپرست کړم
ستا د لطف چي سزاوار یم
ربه ستا شکرګذار یم
را پېدا دي مسلمان کړم ‌‌‌ مفتخر دي په ایمان کړم
د حق دین ته وفادار یم
ربه ستا شکرګذار یم
قل هو الله هو احد يې ‌‌‌ لم یَلدِ ولم یُولد يې
وحدانیت ته ستا اقرار یم
ربه ستا شکرګذار یم
ته خالق د جهانونو ‌‌‌ ته مالک د اسمانونو
ستا د لاري خدمتګار یم
ربه ستا شکرګذار یم
هم شاهد زما د ګفتار يې ‌‌‌ هم واقف زما په کردار يې
ستا د رحم طلبګار یم
ربه ستا شکرګذار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ګناه کړم ته بخښونکی　　　زه خطا ته لاربښوونکی
خوار بنده زه ګناهکار یم
ربه ستا شکرګذار یم
د دنیا ژوند امتحان دی　　　امتحان د هر انسان دی
ستا کرم ته امېدوار یم
ربه ستا شکرګذار یم
ربه توان د عبادت را　　　د نېکیو هدایت را
په تکل د نېک کردار یم
ربه ستا شکرګذار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټه خوله

پټه خوله په خاموشۍ کي ګویا خوښ یم
د عالم نابینایۍ کي بینا خوښ یم
ازادي راکړه خالق په بندهګۍ کي
په ازاده بندهګۍ کي رضا خوښ یم
ازاد روح مي د تبعیض طلسم مات کړ
په څلورو کتابونو ملا خوښ یم
سرمایه زما د ژوند زما ایمان دی
د ایمان په دارایۍ کي دارا خوښ یم
که مي خیري د زاړه کمیس ګریوان دی
د باطن په صفایۍ کي صفا خوښ یم
د دانا و دانایۍ ته تل نادان یم
د نادان و نادانۍ ته دانا خوښ یم
حقیقت مي ورک د بل په لاربښوونو
اوس د خپل ګمراه زړګي راهنما خوښ یم
نه طبیب، نه مي علاج، نه مي دوا سته
خپله خپل د زړه و درد ته شفا خوښ یم
نه مي اور سته،نه مي کور او نه مي کلی
زه په خپلي پاچاهۍ کي ګدا خوښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډېوي پر اور طواف زما قسمت دی
زه پتنګ یم د ډېوي په رڼا خوښ یم
په خپل زړه کي مي د میني باغ ودان کړ
زه هم باغ یم ، هم باغوان ،هم بورا خوښ یم
سرو ګلونو ته نسیم د سپین سهار یم
د خپل بڼ پر سرو ګلونو شېدا خوښ یم
بې وفا ته که جفا د ژوند دستور دی
زه دستور ته د وفا باوفا خوښ یم
د دې جل و بل دنیا سره مي څه کار
زه په خپلي تنهایۍ کي تنها خوښ یم
خبر که راز د زړه رسوا پر ټول عالم سو
زه په داسي رسوایۍ کي رسوا خوښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوته په غاښ

عظمت ته د جهان ګوته په غاښ یم
ستر قدرت ته د سبحان ګوته په غاښ یم
ببله پېبله، ببله پایه کائنات دي
دې وسعت ته د کېهان ګوته په غاښ یم
هر څه درومي، ثابت شی پر نړۍ نه سته
و سرعت ته د زمان ګوته په غاښ یم
پر بډاي او غریب وېش که ازلي وي
عدالت ته د اسمان ګوته په غاښ یم
یو یې ژاړي، بل یې خوند له ژړا اخلي
انسانیت ته د انسان ګوته په غاښ یم
خپل ربښنه په تېښه پرې کړي، په ځان ویاړي
جهالت ته د افغان ګوته په غاښ یم
د یوه ورور لاس د بل پر ستوني تاو دی
مهارت ته د شېطان ګوته په غاښ یم
برتري خو په تقوا او فضلیت وي
صراحت ته د قران ګوته په غاښ یم
په باطن کي پادشاه، ظاهر ګدا و
کرامت ته د رحمان ګوته په غاښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر کوربه چي ځان په زوره ځوک مېلمه کړي
فضولیت ته د مهمان ګوته په غاښ یم
د باران څخه ولاړ ناوې ته ناست یم
بدقسمت ته د خپل ځان ګوته په غاښ یم
چي فاروق په شعر څه وایي، پته نه دي
وضاحت ته د زبان ګوته په غاښ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا

د دریاب د مخ ځپه یم د ساحل سره اشنا یم
د شبنم وړوکی څاڅکی د سره ګل سره اشنا یم
نه شکوه کړم له اغازه، نه ببرېږم له انجامه
زه د دواړو جهانونو د عادل سره اشنا یم
پر زړه مینه عبادت وي، محبت خدایي نعمت وي
ملا ستا د دوږخونو د باطل سره اشنا یم
یوه حق، یوه کامل ته د سفر بې شمېره لاري
ناکامل په خپل سفر کي د کامل سره اشنا یم
یو ثابت، واحد، جاوېد دی نور څه درومي نه درېږي
پرون نن سي، نن سبا سي زه د تل سره اشنا یم
چي غرور یې د ځان شان وي، که سلطان هم وي نادان وي
د عاجز تر خرقي لاندي د عاقل سره اشنا یم
څوک په رنګ، مذهب او ژبې ځان تر نورو اصیل بولي
په چهره د منور کي د جاهل سره اشنا یم
څوک خپه له خپله ځانه، څوک یوازي د ځان خپل وي
زه د خپل د خپلولو د مشکل سره اشنا یم
څوک په خپل کي، په خپل ملک کي تر پردو بدتر پردی وي
زه پردی په پردي ملک کي د هر خپل سره اشنا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاته خپل د باغ ګلونه د وچ دښت تېره اغزي سي
زه د خپل دښت په اغزو کي د سنبل سره اشنا یم
چاته پند خپل تېروتني، چا ژوند تېر په تېروتو کي
زه د تېرو تېرونو د حاصل سره اشنا یم
یو تنها وي په محفل کي، بل پخپله محفل جوړ سي
زه یوازي په خلوت کي د محفل سره اشنا یم
یو د بل په درد دردمن وي،بل د بل په درد شتمن وي
زه فاروق د زړه د درد د هر عامل سره اشنا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبري

د تیارې پسې راتلونکی سپین سهار وي
د هر ژمي د یخنۍ پسې بهار وي
په هر مرګ پسې ژوندون ابدي راسي
نېک هغه چي د بل ښه ژوند سزاوار وي
لاس نیونکی که د خوار، کونډي یتیم سي
په دي ژوند د بل ژوندون سرمایدار وي
پرمختګ د هغه قوم ناشونی کار دی
چي یې یو مشر تر بل مشر غدار وي
یو ظالم له واکه پریوزي بل حاکم سي
یو حاکم تر بل حاکمه جفاکار وي
لوي ښښتن به لمونځ، روژه ورته معاف کړي
نه بخښونکی د مظلوم د زړه ازار وي
څوک به څنګه په رضا جومات ته مخ کړي
چي امام یې د مذهب او دین تجار وي
سپک ځان درونډ ګڼي د ځان په صفتونو
درونډ په پټه خوله په ټولو کي سردار وي
هوسا خپل د راحت ژوند څخه په تنګ سي
ستړی تل و راحت ژوند ته امېدوار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حریص مړ سي د خپل نفس په غلامۍ کي
جنتي ژوندون نصیب د پرهېز ګار وي
څوک د زړه په اخلاص نور قومونه خپل کړي
څوک د خپل قوم او قریب څخه بېزار وي
د پردو تر غلامۍ چي یې مرګ خوښ وي
تل ژوندی د خپل ټاټوبي افتخار وي
ښه دوستان پر سختي ورځي امتحان سي
د یوه دوست سر ومال تر بل نثار وي
د مطلب یاران به ډېر دربانديې ټول سي
ټینګ یاران د لاس د ګوتو په شمار وي
بي وفا تر خپل مرامه وفادار وي
وفادار د ښې او بدي ورځي یار وي
کامراني او نیکمرغي د هغه چا وي
چي په برخه یې دوعا د مور او پلار وي
د منزل په لور د هر چا خپله لار وي
څوک وي باز د چا مېږي غوندي رفتار وي
ځوان هغه چي د لویدلي بار په شا کړي
نه چي خپله د بل ستړي د شا بار وي
هوښیار پند اخلي له خپلو تېروتنو
د ناپوه پر جهالت باندي اصرار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زمان غوښتني هغه څوک پوره کړي
چي په ژوند کي نوښتونو ته تيار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګارنګ

د سرو شونډو له خمه ډک جامونه رنګارنګ
پېکونه رنګارنګ او شرابونه رنګارنګ
ملکونه بېګانه راته اشنا د ژوند سفر کړه
ښارونه رنګارنګ او هیوادونه رنګارنګ
د هر ځای خپل منظر،خپله ښکلا ، خپل طبیعت و
جګ غرونه رنګارنګ او شنه دښتونه رنګارنګ
د هر ځای خپل ساحل، خپله کښتۍ، خپل سمندر و
سیندونه رنګارنګ،د سیند موجونه رنګارنګ
د هر ځای خپل تاریخ، خپل ثقافت، خپل تمدن و
قصرونه رنګارنګ او محلونه رنګارنګ
د هر چا به خپل جشن،خپل اختر، خپلې مېلې وې
سازونه رنګارنګ او محفلونه رنګارنګ
د حسن شاپېرۍ وې په هرځای کې بې‌مثاله
خالونه رنګارنګ او سنګارونه رنګارنګ
چهري وې توري،سپیني،د سنګار ډولونه بېل وه
دودونه رنګارنګ او رواجونه رنګارنګ
د هر چا خپله لاره وه د عشق په جستجو کې
دینونه رنګارنګ او مذهبونه رنګارنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر ځاي د لېلا او د مجنون نومونه نور وه
نکلونه رنګارنګ او داستانونه رنګارنګ
د زړه د راز اظهار ته د هر چا وه خپله ژبه
شعرونه رنګارنګ او کتابونه رنګارنګ
د زړونو د پېوند اسرار په هر ځاي کي بل شان وه
فکرونه رنګارنګ او نظرونه رنګارنګ
د میني او وفا نه د هر چا تصور بل و
قولونه رنګارنګ او قسمونه رنګارنګ
صادق زړونه د میني تل پاېښت ته په دوعا وه
نفلونه رنګارنګ ، عبادتونه رنګارنګ
د عشق په ګلستان کي زړه بلبل هزارداستان و
ښاخونه رنګارنګ او سره ګلونه رنګارنګ
پر زړه باندي د میني د هوس توفان څپاند و
خیالونه رنګارنګ او هوسونه رنګارنګ
سرحد د خوب و خیال او حقیقت راڅخه ورک و
خوبونه رنګارنګ، واقعیتونه رنګارنګ
خوږې شپې د وصال وې که سپوږمۍ که تروږمۍ وه
خوندونه رنګارنګ او لذتونه رنګارنګ
په هر نظر د میني کي ښکاره وه پټ رازونه
سوالونه رنګارنګ او جوابونه رنګارنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار په تودې غېږې کې ربنتینی جنت پروت و
عشقونه رنګارنګ او وصالونه رنګارنګ
د عشق د بستر لوبې کله هسې، کله داسې
نازونه رنګارنګ، د عشق رازونه رنګارنګ
ما ولیده نړۍ د تنوع پر پښو ولاړه
شکلونه رنګارنګ او سیرتونه رنګارنګ
د رنګارنګ ګلونو څخه ښکلی ګلشن جوړ و
باغونه رنګارنګ او چمنونه رنګارنګ
په رنګارنګ نړۍ کې یو رنګي وه ببله رنګه
رنګونه رنګارنګ د رنګ رمزونه رنګارنګ
د مینې درس مې زده کړ د دنیا له تنوع نه
صنفونه رنګارنګ، دژوند درسونه رنګارنګ
د ژوند پر خاطرو باندې بنا دي نوې هیلې
یادونه رنګارنګ او امېدونه رنګارنګ
د تېر ژوند پر کلونو زه فاروق پښېمانه نه یم
وختونه رنګارنګ، د ژوند کلونه رنګارنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله هېر کله په یاد

د هجران د اور داغونه کله هېر کله په یاد
د دردمن زړه فریادونه کله هېر کله په یاد
کله یاد کړم زموږ کلی،زموږ لوبې په کوڅه کې
د کوڅې خاورې،بادونه کله هېر کله په یاد
په ارمان،ارمان را یاد سې پټ،پټانې په باغوکې
په انګورو بار تاکونه کله هېر کله په یاد
کله یاد د اختر شپه کړم،شپه اوږده ناست ترسهاره
په نکروزو سره لاسونه کله هېر کله په یاد
زړه بې صبره منتظر و د اختر مبارکۍ ته
و یو بل ته سوغاتونه کله هېر کله په یاد
د خپل زړه ټکان مې اورېد د خبرو توان به نه‌و
ستا د سترګو پېغامونه کله هېر کله په یاد
کله بیا پر زړه پسرلی سې را په یاد د غرو لمنې
شنه دښتونه،اوچت غرونه کله هېر کله په یاد
د نوروز مېله په یاد کړم،د شبو بوی را په زړه سې
د پتروکو زړ ګلونه کله هېر کله په یاد
کله ناست یم تصور کې ستا پر څنګ د سیند پر غاړه
د دریاب څپې موجونه کله هېر کله په یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله زړه سوځي په اور کي کله پټ تر اېرو لاندي
ستا د شوخ نظر نازونه کله هېر کله په یاد
کله غوږ کي زمزمه سي ستا خوږې،خوږې خبري
د تل پاته عشق قولونه کله هېر کله په یاد
کله غرق سمه په خیال کي ستا د زلفو بوي په یاد کړم
ستا د مخ رنګین خالونه کله هېر کله په یاد
کله لمس پر خپل بدن کړم ستا د سرو شوندو ځایونه
د وصال د شپې یادونه کله هېر کله په یاد
کله بیا په خیال کي وینم ستا په غېږ کي خمار پروت یم
ستا پر سپین مړوند خوبونه کله هېر کله په یاد
کله ځان ته په ژړا سم تن مي دلته،روح مي هلته
لیري تللي کاروانونه کله هېر کله په یاد
عمر درومي نه دریږي شپې او ورځي په تلوار ځي
د زړه هیلي،ارمانونه کله هېر کله په یاد
یوه ورځ جدایي راغله رڼا ورځ پر موږ تیاره سوه
ستا د اوښکو بارانونه کله هېر کله په یاد
د تقدیر لوبي برباد کړه زموږ مینه، زموږ مېنه
قوم،قریب،خویندي او وروڼه کله هېر کله په یاد
د زمان په غبار پټي د ژوندون لوړې، ژوري
ورځي،شپې،میاشتي،کلونه کله هېر کله په یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه تېر ببرته یادیږي، چې په یاد دي نه هېرېږي
پټ پر زړه پراته رازونه کله هېر کله په یاد
لږ ویلي ډیر څه پاته،د زړه حال چاته بیان کړم
د زخمي زړه پرهارونه کله هېر کله په یاد
د پاک رب نه د زړه هیله یو ځل بیا زموږ دیدن دی
شپه او ورځ عبادتونه کله هېر کله په یاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان ته خطاب

چې د قوم په ننګ را پاڅید خوشحال خان شو
ننګیالی د زماني شو ستر افغان شو
په یوه لاس کې قلم په بل کې توره
د جګړې او پوهې دواړو قهرمان شو
اکبر خان ،مسجدي خان که ایوب خان و
شهامت یې د ملت نوم او نښان شو
چې یې عزم د وطن د ازادۍ کړ
نو د شرق د اسمان ستوری شاه امان شو
که چا درک نه کړ په خپله زمانه کې
امانیه دوران مو ویاړ د هر زمان شو
په عدم تشدد یې دښمن مات کړ
د افغان ملت بابا فخر افغان شو
تل په یاد ژوندي خدایي خدمتګاران دي
سپېڅلتوب ته یې جمله جهان حېران شو
چې افغان ولس یو موټی متحد و
تل پیروز و نوم یې لوړ پر ټول جهان شو
د هر غره دره یې پټه خزانه وه
د غره هر وجب یې لعل د بدخشان شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که هر څو وایم چې څوک وم ګټه نه کړي
تېر وخت نشته نن حاکم نوی دوران شو
که پخوا مي ګران وطن جنت نښان و
نن زما د افسانو وطن وېران شو
که مو هر ښار د ښارونو ناوکې وه
شینکی باغ مو نن په څېر د بیابان شو
چي یې یو د بل پر سر ټومبل مېخونه
بېرحمي ته یې حېران هر مسلمان شو
چي و ځانته خدمتګار د خلکو وایي
شو غلام او د پردیو په فرمان شو
که تاجیک، ازبک، پښتون که هزاره و
د نړۍ په هر یو ګوټ کي سرګردان شو
مېلمانه چي یې خپل کورته رابلل تل
اوس مجبوره د پردي کورو مهمان شو
پر افغان داسي حال هیڅ نه و راغلی
چي اسیر د ناپوهانو د زندان شو
د پردیو په خدمت ملي اتل شو
اتل نه شو خو ملګری د شېطان شو
د اسلام په نوم یې نوم د اسلام بد کړ
جنګسالار شو لوي دښمن د هر انسان شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

که رهبر مو د هر حزب،د هر ګروپ و
و ملت ته د خیانت په لار روان شو
د افغان ملت په وینو کي لاهو شو
د هیواد ویجاړول یې د ځان شان شو
د قومیت په نوم یې ټوله قوم برباد کړ
کور ویجاړ،مکتب خراب،سړک یې وران شو
د افغان زویه راپاڅه نور بېدار شه
ته شوي پاته درنه لیري ټول کاروان شو
په هیڅ شي کي د هیچا نه څه کم نه یي
نو دي ولي لاس د خپل ورور په ګریوان شو
سوي چیغي د یتیم او کونډي واوره
نور نو صبر او تحمل و دوي ته ګران شو
چي لا هم ته د نفاق پر لاره درومي
مخ دي تور شو تو لعنت دي پر خپل ځان شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان ته

هسي چي راغلي هسي ځي له دي جهانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي
خداي چي خاوند د بحروبر کړي
ته يې اګاه په خيروشر کړي
ځان درنه ورک سو ستا غرور سو تر اسمانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي
خداي ته د انس څخه پيدا کړي
اشرف مخلوق يې د دنيا کړي
اوس د انسان دښمن سوې اي خواره انسانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي
ورځ چي راتلونکې د قيامت ده
نيکي توبه د اخرت ده
په سپين کفن کي يې روان له دې مکانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که لمونځ،روژه دي په ریا وي
ستا عبادت به بې معنا وي
ګوره زړه پاک کړه ګوندي خداي شي مهربانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
په تواضع کي دي شوکت دی
په تکبر کي دي ذلت دی
رحمان دي هېر دی اطاعت کړي له شېطانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
خدایي خدمت خپل رسالت کړه
مینه ، الفت او شفقت کړه
یو څه خو زده کړه په دي باب له باچا خانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي

د زړه د میني بڼ ګلزار کړه
په سرو ګلونو یې سنګار کړه
پام پر بلبل کوه د زړه د باغ باغوانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د ماشوم پر خوله خندا وي
که د یتیم پر زړه دوعا وي
هله نو وایه چي راضي یم له وجدانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
عبث ژوندون دی چي تېرېږي
د سپین ږیرتوب وار رارسیږي
په سپین ږیرتوب کي تل پر زړه وي سل ارمانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي
زه فاروق لار د حقیقت لټوم
ربښتینی راز د انسانیت لټوم
پاته پر زړه لرم دا هیله جاویدانه
خبر سه له خپل ځانه
افسوس چي نه پوهیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ

شپه او ورځ د خپل نصیب سره په جنګ یم
د اغیار او د قریب سره په جنګ یم
چي دروغ راته رښتیا ،رښتیا دروغ سوه
د رښتیا او د فریب سره په جنګ یم
د ډیوي بله لمبه، د ګل اغزی سوم
د پتنګ او عندلیب سره په جنګ یم
چي صادق د خداي پر لاره روان نه دي
د هلال او د صلیب سره په جنګ یم
چي د حق په باب څه نه اورم مسجد کي
د ملا او د خطیب سره په جنګ یم
د فقیر او د امیر دوستي چي نه نسته
د دارا او د غریب سره په جنګ یم
له برخلیکه که څوک شاه او څوک ګدا وي
د ازل د دې تصویب سره په جنګ یم
هم د پلار،نیکه رواج راته پردی سو
هم د نورو د تهذیب سره په جنګ یم
چي ناپوه مو هوښیارانو ته لارښود دی
د جاهل او د ادیب سره په جنګ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ناروغ او روغتیاپوه توپیر چي نه وي
د بیمار او د طبیب سره په جنګ یم
نه پوهېږم چي څه رد او څه قبول کړم
د تائید او د تکذیب سره په جنګ یم
نتیجه د وړاندي تګ مي پر شاتګ سوه
د ماضي او عنقریب سره په جنګ یم
بې نظمي او ګډوډي چي مو قانون وي
د زمان د دي ترتیب سره په جنګ یم
پېغام وړونکی چي مي سیال سو په یارۍ کي
د رويبار او د رقیب سره په جنګ یم
چي تر ما ځان وفادار ګڼي په عشق کي
د مین زړه د حبیب سره په جنګ یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پټېږي

په شپه کې د سپوږمۍ د مخ ځلا کله پټېږي
په توره تیاره رنګ د سپین سبا کله پټېږي
مجنون ته په هرڅه کې د لېلا ښایست انځور وي
په تور نقاب کې حسن د لېلا کله پټېږي
د حق پر لاره تلونکي د تهمت نه څه بیرېږي
په توره خټه ژړ رنګ د طلا کله پټېږي
هرڅو په مهارت رښتیا ته ورته دروغ وایې
په څو خوږو دروغو کې رښتیا کله پټېږي
هندو که مسلمان دی خو په خټه یو ادم دی
په تور او سپین کې نسل د حوا کله پټېږي
تر څو به جهالت خپل پټوې په ځان ستاینې
د ځان په تعریف عېب د خود نما کله پټېږي
پر خوله یې عبادت پر زړه پراته وي شوم نیتونه
په سپینو کالو تور مخ د ملا کله پټېږي
پر فکر او بیان یې راتاوکړی پنځه زنځیر دی
په پرې ژبه د زړه د درد وینا کله پټېږي
هر څو که هسک او پلن کړې د څرخې پله دیوالونه
زندان کې د بندي د زړه ندا کله پټېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سر په میخ ټومبلو به د حق پاڅون مات نه سي
په زور د یزید رنګ د کربلا کله پټیږي
که ناست یم پټه خوله، ګوته په غاښ ستا جهالت ته
په پټه خوله د زړه پر سر غوغا کله پټیږي
د سر په پرېکولو به مي سترګي سي جلاده
په مرګ کي بیا ژوندون د مسیحا کله پټیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامي مه ګڼه لوي غم

بي وفايي د عشق په لاره کي ستم مه ګڼه
په مين توب کي ناکامي زړه ته لوي غم مه ګڼه
په پردۍ مرستي کي غرض وي پام چي زړه ښه نه کړي
که نوش دارو هم وي نو زړه ته يي مرهم مه ګڼه
هغه چي زار، زار پر منبر د خداي په ياد ژړا کړي
قلابي اوښکي يې رښتيا د سترګو نم مه ګڼه
چي يې د زړه ښکلا د مخ تر ښايست ډيره نه وي
که وي پري د افسانو هغه صنم مه ګڼه
که د نړۍ د وېش ټول واک يوځل په لاس کي درسي
تر ګاونډي خپل ځان هيڅکله مقدم مه ګڼه
سردار هغه وي چي پر زړه د خپل ولس حاکم وي
جاهل، ناپوه جنګ سالار هيڅکله رستم مه ګڼه
قسم خوړلی مشر هيڅ کله رښتيا نه وايي
لاس ايښودل يې په قران باندي قسم مه ګڼه
که مو زخمي ولس لا توان د بيا پاڅون نه لري
له مجبوريته چي چوپتيا وي هغه زغم مه ګڼه
چي په اختر د مسلمان بچی په دار ځړوي
دا د شېطان زوي دی اولاد يې د ادم مه ګڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د خپل زړه احساس په شعر بیانولی نه شي
دا د فاروق د زړ ه احساس کله مبهم مه ګڼه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او ته

تا د سکون او خاموشۍ سپېره فضا غوره کړه
ما د دې ژوند د توفانو مسته دنیا غوره کړه
په خوله ښه وایې خو پر زړه دې شوم نیتونه پراته
ما د ظاهر او د باطن دنیا صفا غوره کړه
ته د منبر نه کړې تل وعظ د خرافاتو په باب
ما د رښتیني اسلامیت په باب وینا غوره کړه
و ماته ولې نصیحت د خېر او شر کوې ته
ما په خپل خېر و شر کې محض د خدای رضا غوره کړه
تا که د بم په شان پیغام د تورې شپې راوړی
ما د لمرخرک وړانګه ځلانده د سبا غوره کړه
تا که آزار د زخمي زړونو خپل ویاړ ګڼلی
ما د دې سوو زخمي زړونو تمنا غوره کړه
ستا که دوستي د هر ظالم او ستمګر سره ده
ما اشنایي د هر مظلوم او بېنوا غوره کړه
ته که دکبر د اسمان څخه مسکین ته ګورې
ما د ژوند موخه لاس‌نیونه د ګدا غوره کړه
ته که شېطان یې جهالت او تاریکي خپروې
زه یم ډېوه خپل شاوخوا ته مې رڼا غوره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غاښ چیچی کړي د دوږخ د عذابو له ډاره
ما په دي ژوند کي د فردوس جنت خندا غوره کړه
ته که شراب نه خوري د وینو چښل خوند درکوي
ما د جهاد لاره پر ضد د دي بلا غوره کړه
هره شپېه که ته ښېرا د یتیمانو اوري
ما د بېوزله هر یتیم د زړه دوعا غوره کړه
تا و مکې معظمې ته درناوي ونه کړه
ما خپله لاره د مسجد ستا نه جدا غوره کړه
یو ځل د غرب بل ځل د شرق و خواته سر ښوروي
ما د دا خپل ثابت نظر سره وفا غوره کړه
ته د وحشت په زور د ژبې د چپ‌تیا هڅه کړې
زه شوم شاعر نوې شپوه مې د غوغا غور کړه
مه اوسه هیڅکله زما د مایوسۍ په هیله
ما د شکست نه پس دا لاره یو ځل بیا غوره کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه قصه

نن غواړم درته واوروم د زړه یو حکایت
بیان درته قصه کړمه د زړه د محبت
چي نه مي وې لیدلي دغه ستا خماري سترګي
و ما ته وه پردي د زړه صفا او صمیمیت
د زړه پر مین توب باندي زه تل وم بې باوره
تر څو چي مي نصیب شو د مین زړه اسارت
یو ځوان وم بي خبره د رقیب له نېرنګونو
ستا عشق و ما ته وښودل اصول د رقابت
زه غرق وم د غرور او تکبر یوې نړۍ کي
دا ستا مینه یو درس شو د تقوا او فضلیت
چي لمس مي په لومړي ځل دغه ستا لطیف بدن کړ
ما درک کړ هغه وخت د ګل د پاڼي لطافت
چي پورته مي لومړۍ ځل د وصال د لذت جام کړ
بیهوښه کړم دا ستا د ګل بدن مقاربت
پر زړه مي محبت او عبادت دواړه یو شان سوه
ستا عشق راته ښکاره کړله اسرار د عبادت
پټ ستا په شرابي سترګو کي راز د نوي ژوند و
د میني ډک نظر دي و سوغات د سعادت

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مځکه که اسمان دی ماته ډک د میني ښکاري
زما نوی نړۍ لید دی ستا د میني برکت
مین زړه نه مړېږي ستا د حسن ننداره کړي
چي خداي درته درکړی د سپوږمۍ په شان صورت
و زړه ته به نږدې نه شي که وي د جنت حوره
چي ماته شي را یاد ستا د خوږو شونډو لذت
ژوندی به راولاړ شم د لحد د سپین کفن نه
که ووینمه ستا د ښکلو سترګو اشارت
نصیب سره جدا کړو، جدایي مو ازلي وه
زه بیا هم یم ممنون ستا د وفا او شفقت
شکوه مه بوله هیڅکله د زړه دا څو خبري
که څه هم تل سوځېږمه په اور د فراقت
ارمان مي نه دي خپل د ژوندانه دا تېر کلونه
ما څکلي سرې پیالې دي د رښتیني رفاقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشق

چي ستوری وي نو ځاي مې پر اسمان منلی دی
چي ګل وي نو منزل مې ګلستان منلی دی
****
چي راکړي په ناز، ناز په نيم کتو د عشق بلنه
پر سترګو مي هر ناز د خپل جانان منلی دی
*****
چي سري شونډي راپوري او د زړه په شوق مي ښکل کړي
پر زړه مي بل د سره اور يو توفان منلی دی
****
د حسن شاپېری، چي د تعظيم سر ورته ټيټ کړي
ما خپل ښکلی نګار د زړه سلطان منلی دی
****
په هر ځل بيا ديدن چي د وصال تنده ډېرېږي
وچ حلق ته مي سراب د لوي بيابان منلی دی
****
چي رب راته رښتيا کړه د وصال خواږه خوبونه
پر زړه مي عبادت د پاک سبحان منلی دی
****
چي خداي ورته بخښلي هم ښکلا او هم وفا ده
تر داسي ښکلي يار مي سر قربان منلی دی
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېوه چي مي د ژوند و تورو شپو ته سوه روښانه
پر ځان مي د خوارېږ جانان احسان منلی دی
****
په لوبو د وصال کي چي هرڅه راڅخه هېر شي
مين زړه مي د ميني هر فرمان منلی دی
****
په وينښه او په خوب کي چي يې خيال راسره مل وي
تنها خوښ يم ما ترک د ټول جهان منلی دی
****
هر څو که نور جهان ته زما مينه لېونتوب وي
جنون د محبت مي د ځان شان منلی دی
****
له عشقه ناخبره که مي هر څو ملامت کړي
په عشق کي ما هر جبر د زمان منلی دی
****
که څوک راته د عشق د سود او زيان په باب څه وايي
د عشق په دې سودا کي ما تاوان منلی دی
****
نصيب چي له ازله زما په برخه محبت کړ
رښتينی عشق ما جز د خپل ايمان منلی دی
****
اشرف المخلوقات چي خداي انسان دی غوره کړی
د زړه د ميني وړ مي هر انسان منلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

****

د عشق د سوز بیان ته چي یې تل ګوته په غاښ یم
لاربښود د دي هنر مي ستر رحمان منلی دی

****

زاهد ، شیخ او ملا که مي په ژبه نه پوهیږي
مومن زړه مي په مینه پاک قران منلی دی

****

د میني په دریاب کي چي ساحل وینم له ورایه
توفان مي پر کښتۍ خپل راروان منلی دی

*****

ازاد چي یم د قوم ، رنګ او مذهب له زنځیرونو
د میني یو لوي کور مي کهکشان منلی دی

****

چیني ته رسي هغه چي پر ضد د جریان لامبي
ما هم ستونزمن سفر د خپل کاروان منلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

دا د سپین بدن لذت دی چي پر زړه مي هنګامه ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

غېږ په غېږ غاړه په غاړه
زموږ قصي دي تر سهاره
په قصو يې نه مړېږم چي د عشق قصه خوږه ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

دا زموږ د جنت شپې دي
تر سبا پوري ميلې دي
هر ارمان د زړه پوره دی چي په غېږکي مي پرته ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

ښکلې مخ يې بل څراغ دی
د جنت د ګلو باغ دی
نن مي زړه د عشق بستر دی چي لېلا پکښي بيده ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه مين زړونه رپېږي
يو و بل ته هوسېږي
آوازه د نېکمرغۍ مو پر اسمان باندي خپره ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

د مستۍ اوږدې شپې دي
دا شپې څومره خوږې دي
سره غوټۍ د سرو ګلانو د شبنم په نم لنده ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

ناز د سترګو يې جارېږم
په کتو يې نه مړېږم
په کتو، کتو کي غرق سوم د توفان يوه څپه ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

د سپوږمۍ د مخ رڼا ده
ښيله سازه مو نڅا ده
د آسمان د کنارو نه کښته سوي فرشته ده
د سرو شونډو حرارت دی چي پر زړه مي سره لمبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسانه د اسمانو ده
آوازه د زمانو ده
د شرابو له جنت نه د نشې ډکه پیاله ده
د سرو شونډو حرارت دی چې پر زړه مې سره لمبه ده

پټه خوله وایې بیا راسه
د وصال د کټ د پاسه
دغه لنډ شعر بس نه دی د فاروق قصه اوږده ده
د سرو شونډو حرارت دی چې پر زړه مې سره لمبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهایي

محفل کي د دوستانو یم خو بیا هم زه تنها یم
پر ځنګ مي ښکلي ناسته زه د بل په تمنا یم
په سترګو اشاري کړي او په خوله څه راته وایي
زه ډوب خپلو فکرو کي د بل مخ په تماشا یم
شراب په پېمانو خورم ولي بیا هم زه خمار یم
نشه ده رانه ورکه په کوم درد چې مبتلا یم
و کوم خواته روان یم ، چېرته ځمه نه پوهېږم
زه ګرځم په چمن کي که روان زه پر بېدیا یم
کلونه د ځوانۍ درومي په وړاندي ببله ځنډه
زه اوس هم د تېر ژوند د خاطرو سره لګیا یم
فقیر یم که امیر یم ماته هر څه اوس یو شان دي
د شان او د شهرت سره زه بیا هم تل ګدا یم
نن رسم د زمان که بدلول دي د یارانو
زه خپل د ثابت یار څخه غوښتونکی د وفا یم
په باغ کي د ښایست که غوړېدلي ډېر ګلان دي
زه یو ګل بویومه ، یوي میني ته پیدا یم
نه ډار د سره دوږخ او نه بیا هیله د جنت شته
زه خپل دوږخي ژوند کي د جنت سره اشنا یم
دوستان چې مي خلوت ژوند ته د شور راوستل غواړي
و داسي ښو دوستانو ته خو تل زه په دوعا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

په څنګ کي مي خالي پرته د ميو پېمانه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
غوښتل مي چي خالي کړم بې حسابه ډک جامونه
نېشې کي به ځان غرق کړم او د ځان سره غمونه
افسوس چي زما نه ورکه د ژوندون هره نېشه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
*****
اي ژونده، اي تقديره نور نو څه راڅخه غواړي
ټوټې،ټوټې زخمي روح مي بيا کوم دوږخ ته بيايي
په فکر کي دي جوړه نن بيا کومه بهانه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
برخليک سوغات راکړی نن د زهرو ډک يو جام دی
دا جبر د زمان دی چي زما په ضد مدام دی
افسوس چي بې تاثيره نن د زهرو دا پيياله ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک وايي چي له ښو او بدو جوړه دا دنيا ده
په شپي پسې سهار او په تيارې پسې رڼا ده
يوازي زما ژوند د بدمرغيو سلسله ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
دا عزم دی چي وبه کړم اعلان د جنګ اسمان ته
اسمان ته ،وخپل ځان ته او پاته ټول جهان ته
پر زړه مي پاريدلې د بلوا ستره څپه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
دا ستا د غرور قصر به د زړه په آه خراب کړم
وظلم ته ستا تنده به په اوښکو خپل سېراب کړم
تر څو چي مي پر زړه ستا د جفا لمبه تازه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده
****
فاروق ملامت نه کړئ که هر څو ډېر شکايت کړي
د خپل دوربخي ژوند په هکله هر ځل حکايت کړي
د ژوند هره شېبه يې د غمونو افسانه ده
دا هم زما تور بخت دی چي تړلې مېخانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڅون

خپل روژه به په وصال د ګلبدن ماتوم
وروستی ځل به توبه پر زکندن ماتوم
ما جانان د چمن سنبل ته بللی دی نن
ښکلي یار ته به غنچه د نسترن ماتوم
د اغزو پر ځاي د میني سره ګلان لویوم
دېوالونه به پر خوا د شنه چمن ماتوم
که د یار د حسن باغ ته ور دننه شوم بیا
پر بلبل به بندیزونه د ګلشن ماتوم
د جنت د میو جام که مي و څنګ ته وي پروت
زه به تنده د خپل یار په بیا دیدن ماتوم
مسافر په بل هیواد کي ستا په هیله یم تل
پر خپل پښو به پنډ زنځیر د بل وطن ماتوم
راژوندی به کړم د میني او وفا زوړ رواج
په زاړه رواج به نوی تمدن ماتوم
زه فاروق به د سکون پر ضد پاڅون هڅوم
په غوغا به خاموشي د سپین کفن ماتوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوس باران

خپل بې خوبه اوږدو شپو لره حساب جوړوم
ستا د ښکلي مخ ستايني ته کتاب جوړوم
يو باران د هوسونو مي پر زړه اوري بيا
نم،نم څاڅکي يې پر زړه باندي درياب جوړوم
مين زړه ته مي سالم فکر لاربښود نه دې نور
د دي زړه نه پر سره اور باندي کباب جوړوم
پسله ډېره وخته لمانځو بيا کليزه د عشق
دي محفل ته ښې نغمې زه د رباب جوړوم
ستا د ناز پوره کول مي د زړه هيله وه تل
ستا د زهرو د پيالي څخه شراب جوړوم
ستا د پاره به زه راوړم يو ميليون سره ګلان
پر سينې به دي اميل د سره ګلاب جوړوم
کټ د ميني به سنګار کړم په ګلونو هر ځل
ستا پر مخ به توري زلفي ډير په تاب جوړوم
خوشبويي د تورو زلفو دي هر ګل خپروي
د ګل پاڼو کي انځور ستا د شباب جوړوم
خوږې شونډې به دي وار،وار ښکلومه دا ځل
ستا پر شونډو به سور رنګ د ميو ناب جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل ژوند د تېروتنو درد مې اوس کړ احساس
پسله مرګه نوشدارو چې د سهراب جوړوم
د فاروق پر زړه تازه شوې ستا خوږې خاطرې
نوی شعر د زړې مینې په باب جوړوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصال شپه

چي ګل یې د ګلاب نو د اغزو نه دي جاربږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جاربږم

راځه چي یوه شپه بیا تر سپوږمۍ لاندي سبا کړو
د میني لار روښانه بیا د ستورو په رڼا کړو
ساقي چي یې شراب او پیمانو نه دي جاربږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جاربږم

په زړه کي د ځنګله تازه وعده بیا د وفا کړو
په نیمه شپه اغاز دا خپل محفل بیا په نڅا کړو
غاټول چي یې د زړه د سرو داغو نه دي جاربږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جاربږم

په دې هیله چي پورته به جامونه د وصال کړم
باران د ښکلولو به نثار ستا تر جمال کړم
وصال ته چي راځي د اوږدو شپو نه دي جاربږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جاربږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوبو کې د مینې چې خپل ځان راڅخه هېر شي
مکان او زمان ورک شي، ټول جهان راڅخه هېر شي
چې سور اور یې د مینې نو لمبو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جارېږم

د ناز او د حیا نه دي مخ سور لکه انار شي
د مینې وږمه راشي او پر زړه باندې بهار شي
د زړه د هېجان او رپېدو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جارېږم

په خیال کې راسره یې که زه وینښ او که بیده یم
ستا زلفې بویومه چې پروت ستا پر څنګانه یم
د مینې د بستر د هوسو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جارېږم

تحفه چې درته رب دا ټول ښایست د دې جهان کړ
دا ستا د مینې اور یې زما پر زړه هم جاویدان کړ
فاروق وایي د مینې د قصو نه دي جارېږم
د سرو شرابو جام یې د نشو نه دي جارېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقدير

چي جانان رانه خفه دی خپل تقصير لټوم
پخلاينې ته د يار نوی تدبير لټوم
خماري سترګي د يار په خوب او خيال کي لرم
پر خپل زړه يې تل د نازکتو تاثير لټوم
هيله من د معجزې د پېښېدو يمه تل
په هر ښکلي مخ کي اوس د يار تصوير لټوم
ما ليدلی دی د وېري ډک يو خوب برايې
په خپل زړه کي د دي نوي خوب تعبير لټوم
که د زړه هيلي پوره نه شوي په ژوند کي زما
په هرڅه کي اوس ګناه د خپل تقدير لټوم
جدايي او تنهايي کړه خداي زما په نصيب
بيهوده ناکامه ژوند ته بل بهير لټوم
ما پيدا نه کړه صحيح لاره د ژوند د سفر
تل د ژوند د قافلي نوی مسير لټوم
سر مي ټيټ نه شو هرګز په درنو ستونزو د ژوند
مغرور باز يم لوړي څوکي د پامير لټوم
زه فاروق غواړم و دوست ته د زړه حال ووايم
په دوستانو کي د ځان په شان زهير لټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما یار

بې وفا که وفادار دی یار زما دی
بې ګناه که ګناه‌دار دی یار زما دی
ښایسته دی که بدرنګه زما خوښ دی
چې د زړونو طلبګار دی یار زما دی
که د سرو ښنتیان یې سپین دي لکه واوره
چې پر زړه یې نوبهار دی یار زما دی
که نوکر د هر غریب او بېنوا دی
چې په نورو کې سردار دی یار زما دی
په ظاهره که ښکاره لکه ملنګ دی
شاهانه چې یې دربار دی یار زما دی
د غریب سره که هر څو خوار وزار دی
چې نامیانو کې نامدار دی یار زما دی
و بدبین ته که په بده سترګه ګوري
چې په یارۍ اعتبار دی یار زما دی
که ملګري یې د ګوتو په شمار دي
چې د دوست د زړه قرار دی یار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تل ناست دی په محفل کي د ساقیانو
چي يې زړه پر سره انګار دی یار زما دی
که مسجد ته يې د تلو څه عزم نشته
چي د خداي ترلاري جار دی یار زما دی
که وهي تل د فلک سره ډغري
د الله چي منت‌بار دی یار زما دی
که شاهین غوندي مغرور پر اسمان ګرځي
چي د خلکو خدمتګار دی یار زما دی
چي د وخت و تور ښامار ته تسلیم نه شو
په اختر که سر په دار دی یار زما دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چي را سره يې

ته چي را سره يې د دنيا خبري څه کوم
ژوند يوه شېبه ده د سبا خبري څه کوم
يو نظر د سترګو چي زما په لوري واړوې
غرق يې په کتو شم د دريا خبري څه کوم
ما په عبادت د حقيقت لاره و نه موندل
ځمه مېخانې ته د ملا خبري څه کوم
مينه مو رښتيا ده جدايي او بېلتون نه مني
زه چي مجنون نه يم د لېلا خبري څه کوم
ما ته د قسمت وېشونکي مينه را په برخه کړه
دومره چي بډاي يم د ګدا خبري څه کوم
دا د اخلاص مزي دي چي مينه پرې ساتلې ده
يار چي وفادار وی د جفا خبري څه کوم
زه د خپل ژوندون مفهوم د لمر په شان ښکاره وينم
زه چي يم بينا د نابينا خبري څه کوم
هر څه چي تير شوي په ګيلو، په ارمان نه ارزي
ځم چي انتها ته د مبدا خبري څه کوم
هر څوک په هنداره کي دا خپل ظاهر صورتويني
هر څه چي دروغ وي د رښتيا خبري څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل مي پر زړه اور دی په ظاهره که خاموش ښکارم
پټه خوله ګويا يم د غوغا خبري څه کوم
زه د ماهرويانو د توصيف نه لاس په سر شومه
ښکلی چي مي يار دی د ښکلا خبري څه کوم
زه په تروږمۍ کي پټ رازونه د عالم وينم
خوښ يم په تياره کي د رڼا خبري څه کوم
ما په خپل خلوت کي د دنيا نه ځان ببغمه کړ
يار چي په خندا شي د ژړا خبري څه کوم
زما يوه بلنه ده د ميني او دوستۍ په باب
ټوله چي کاڼه شي د شنوا خبري څه کوم
زه په پښتو شعر د زړه حال بيانول غواړم
يار مي شعر ستايي د بل چا خبري څه کوم
زه فاروق يوازي د خپل يار مينه پر زړه لرم
دا د ژوند معنا ده بي معنا خبري څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوردیرش ګلان

ځه چي ځو اشنا د ګران وطن افغانستان په لور
وابه خلو قدم د زړه د میني د ارمان په لور
بیا به د تاریخ د کتاب پاڼي شاته واړه وو
ځو به شااشرف ته د ایران او د توران په لور
ماته به تیاره کړو د لمرڅرک د پلوشو په زور
دا به وي بلنه د ورورۍ د هر افغان په لور
وبه تړو ملا د خفه زړونو پخلاینې ته
دا پیغام به ولیږو د لبړي کهکشان په لور
موږ به نوې جوړه کړو د میني او صفا نړۍ
ستر توفان د میني به روان کړو د انسان په لور
وایو به د شپې خواږه نکلونه تر سبا پوري
وبه ګرځو بیا د درخانۍ او ادم‌خان په لور
څوک که لا د میني او وفا په قدر پوه نه وي
وابې ړوو پام د شیرینو او مومن‌خان په لور
بیا به ګران وطن سیال د نړۍ د ملتونو کړو
ځو به ګړندي د پرمختګ د ستر کاروان په لور
دا د ګلو بڼ، پکښې څلوردېرش رنګارنګ ګلان
هر چیري چي یو ځو د وطن جنت‌نښان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېتې به کړو سرونه د ملالي سربښندني ته
ځو به کندهار ته د میوند او ایوب خان په لور
یاد به د نامتو شاعر سید عبدالخالق کوو
ځو به په ویاړ د احمدشاه او میروېس خان په لور
یو لاس کې به یوم او په بل لاس کې به کتاب واخلو
ځو به د هلمند نه د نیمروز او د سیستان په لور
ولاړ به سو فراه ته بیا به تخت د رستم وګورو
ځو د ملا عثمان او پیردونبال بابا د شان په لور
پرې به زنځیرونه د پردیو رواجونو کړو
ولاړ به سو جوین ته د زال او نریمان په لور
و به ګورو یو ځل د ښارونو ناوکي هرات
ځو د میرداود نه د نامتو کوه غلتان په لور
یو نظر به واچوو تاریخ ته د غوریانو موږ
ځو به د بادغیس د تل نامتو چهل دختران په لور
شپه به میلمانه سو د زابل پر غېرتي خلکو
اوږد به کړو سفر د دراوت او د روزګان په لور
یو ځل به غزني ته د سلطان محمود دربار ته ځو
ځو د فردوسي نه د نامتو ابورېحان په لور
غوږ به د سلام او د استاد دري موزیک ته سو
ولاړ به سو لوګر ته د بیلتون او بهایي جان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنو هسکو درو د الیشنګ او الینګار ته ځو
ځو په مینه، مینه د لغمان او نورستان په لور
سترو مفکرو د ثریا ته به بل ژوند ورکړو
ځو به ننګرهار ته د شرق ستوري شاه امان په لور
مور ِ به یو د بل د پاره ، نه چي یو د بل پر ضد
و به کړو زیارت ځو به د ستر فخر افغان په لور
ولاړ به درناوي ته د خدایي خدمتګارانو سو
دوي ته به خپل لاس په دوعا جګ کړو د اسمان په لور
وابه ورو نغمې او ترانې د ګران وطن په باب
ځو به په ورو ،ورو د اول میر او ملنګ جان په لور
وا به ورو کنړ کي د سید جمال الدین پېغام
ولاړ به سو وردګ ته د غازي محمد جان خان په لور
ځو به پکتیا ته اتڼونه به د سولي کړو
اورو غرنۍ سندري، ځو د ګل زمان په لور
یاد به په سندرو کي د خوست د غرو سرونه کړو
ځو د کاپیسا نه د تخار او د بغلان په لور
بیا به دښمن تښتي د واڼي او میرام شاه څخه
ځو به پکتیکا ته د شرني د دامان په لور
ولاړ به سو مزارته او زیارت به د روضي کوو
عزم د سفر به وي د بلخ او بدخشان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو د خوشحالۍ ورځې به تېرې په پروان کې کړو
ځو د ګل غوندۍ د غورېدلي ارغوان په لور
تنده د سفر به د سالنګ په اوبو ماته کړو
ځو د داې کوندۍ نه د پنجشیر او کوهستان په لور
ښار د غلغلې به راژوندی کړو په خیالونو کې
ځو بند امیر ته د بودا او د بامیان په لور
بیا د قره قل او د قالینو ښکلې ملک ته ځو
ځو به بزکشۍ ته د فاریاب او د جوزجان په لور
ولاړ به سو کندز ته حماسې به د غېرت واورو
ځو به سرپل ته بیا د ښکلي سمنګان په لور
جوړ به کړو اشنا کابل د مینې او ښکلا یو ښار
ځو به په ډېر شوق د عاشقان او عارفان په لور
واوره د فاروق خبره، بس ده پردیسي اشنا
ځو د ښارنو نه د قرغې او پغمان په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه شپه

چي زړه دي رانه وړی نو ياري راسره وکړه
يوه شپه تر سهاره مېښوري راسره وکړه
*****
تر سپيني سپوږمۍ لاندي به پراته يو خوا په خوا کي
هر څه به زموږ هېر وي يو د بل په تماشا کي
د ناز په مړوکتو مهرباني راسره وکړه
يوه شپه تر سهاره مېښوري راسره وکړه
*****
د يو بل پر ستايني به بنياد خپله قصه کړو
خوږي نغمي د ميني او وفا به زمزمه کړو
د زړه د صميميت څخه دوستي راسره وکړه
يوه شپه تر سهاره مېښوري راسره وکړه
*****
هر لور ته په ځنګله کي به د نيمي شپې چوپتيا وي
دوه زړونه به بې صبره د وصال په تمنا وي
تل پاته جاويدانه عاشقي راسره وکړه
يوه شپه تر سهاره مېښوري راسره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو بل ننداره به کړو د ستورو په رڼا کي
یو بل ته به خوله ورکړو په نڅا او په ګډا کي
په ناز،نا زښکلولو کي سیالي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
د عشق دغه محفل به مو جاري تر سپین سبا وي
یوه شپه به د میني د خوښۍ او د خندا وي
یو ځل رسم او رواج د شرابي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****
سهار به سره ګلونه ستا وېښو ته زه کتار کړم
ستا زلفي،ستا سینه به په ګلونو زه سینګار کړم
پتنګ چي ستا د مخ یم خواخوږي راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسر وکړه
*****
زما او ستا په مینه کي به ځای د جفا نه وي
صادقه میننان به تر مورِ نور پر دنیا نه وي
قولونه، قسمونه باوري راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره مېخوري راسره وکړه
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاروق خو به تل وکړي ستا د حسن تعریفونه
صفت ته به دي جوړ کړي تل خواږه، خواږه شعرونه
راځه په پښتو ژبه شاعري راسره وکړه
یوه شپه تر سهاره میخوري راسره وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي کال دوعا

غواړو خوښي او خوشحالي د هر افغان پر جبين
وایو الهي امين
نوي ګلونه ،نوی کال ،نوی بهارغواړو
نوی ګلزار غواړو
نېکمرغه کال دي شي د ټولو زخمي زړونو تسکين
وایو الهي امين
*****
د نوي کال سره هیوادته سرلوړي غواړو
ورکه نېستي غواړو
خدایه قوت راکړي چي ولاړ سو پر دي لاره متين
وایو الهي امين
*****
افغان ولس لره پاک ربه سعادت غواړو
ملي وحدت غواړو
خدايه نصيب مو کړي پر ژوند نوی باور او يقين
وایو الهي امين
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان ستوری بیا ځلانده پر اسمان غواړو
کور يې ودان غواړو
خدايه را ووينې پر جګو غرو پرواز د شاهين
وايو الهي امين
*****
له پاکه ربه وطنوالو ته عزت غواړو
شان او شوکت غواړو
د وطنوالو وښتل نه غواړو پر تور او پر سپين
وايو الهي امين
*****
خدايه د پلار د شفقت لويه دنيا غواړو
د مور دوعا غواړو
د ګراني خور سترګي دي نه ويني خپل وروڼه غمګين
وايو الهي امين
*****
ستا له درباره هر ماښوم لره خندا غواړو
رنګين سبا غواړو
اوښکي دي نه راځي پر مخ د دې معصوم نازنين
وايو الهي امين
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د مین زړونو پوره ټول ارمانونه غواړو
ورک یې غمونه غواړو
ژوندون یې غواړو د نوروز په سرو ګلونو رنګین
وایو الهي امین
*****
نیت د خدمت مو وکړ خدایه لوړ همت غواړو
ننګ او غیرت غواړو
د نن په شان مه کړي هیڅکله د فاروق زړه حزین
وایو الهي امین

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهنې رابلل

د مړو ژبو نه به بېرته راژوندي شي
که پښتون په پښتو ژبه لوست لیکل کړي
ناپوهۍ که پښتانه سحر و جادو کړه
پښتو ژبه د دي سحر ماتول کړي
د خوشحال روح به هیڅ وخت خوشحاله نه شي
که ناپوه د ده په توره نازیدل کړي
چي ناپوه په خپل ملت او ولس ویاړي
په خپل جهل د هغوي شرمېدل کړي
خوار افغان ولس به هله سره یو شي
چي وګړي یې پوهني سره مل کړي
نېکمرغي به د پښتون پر کور مېلمه شي
خپل هیواد ته که د پوهي راوستل کړي
کامراني د خپل ولس چي یې ارمان وي
زاړه ژوند ته نوښتونه رابلل کړي
چي یې مینه د افغان وي په سینه کي
په پښتو به د پوهني خپرول کړي
فاروق شعر لیکي هر څو که شاعر نه دی
په دي ډول درد د زړه اظهارول کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه شپه

نیمه شپه ده نم، نم د باران دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
خاموشي ده، خلوت، تنهایي ده
پردی ملک، پردیسي، بېکسي ده
ځکه بل پر زړه اور د هجران دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
پر نړۍ مي خپره تاریکي ده
را نه ورکه د ژوند نېکمرغي ده
زما نه هېر هم مکان هم زمان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
نه اشنا، نه مي دوست، نه مي یار سته
نه موسکا، نه خندا د دلدار سته
بېله یاره جنت تنګ زندان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
نسته خوا ته مي ښکلي ځوانان نور
د دوستۍ پر ډېوې پتنګان نور
پاته ژوند مي د غم یو داستان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به څه له اسمانه ګیله کړم
هېر به زه د ژوند کومه قصه کړم
په کنګل اوښکو بار مي ګرېوان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
هم مي پېل د ژوند په ژړا سو
هم مي تګ په ژړا له دنیا سو
ډېر په څنډ مي اجل را روان دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی
دا جهان چي پر ظلم ودان دی
څه باور چي عادل بل جهان دی
زما د میني د هیلو کور وران دی
راپه یاد مي بیا ښکلی جانان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شني سترګي

ستا ښکلي شنې سترګې نن خيال د زړو د ښکار لري
تور باڼوګان يې زما پر زړه د خنجر وار لري
په مستو سترګو کي دي مست توفان د ميني ښکاري
هره شپه يې د زخمي زړونو قرار لري
ستا خماري سترګو ته مخامخ کتلاي نه شم
هر يو نظر يې سوځيده د سره انګار لري
د ميني ډک نظر دي لطف او نوازش اوروي
يو تود نسيم مړاوو غنچو ته د سهار لري
چې ستا د سترګو د ليندۍ غشي په زړه کي لري
په وينو لژند تل د زړه پر سر پرهار لري
چې ستا د سترګو د نښې نه نښه سوی يو ځل
د خم و څنګ ته ناست خپل ټوله ژوند خمار لري
که هر معصوم زړه کړې بيمار په يو نظر د سترګو
پټ پټ کتل دي بيا علاج د هر بيمار لري
چې شهلا سترګو يې جادو کړم نو تعجب نه کوم
چې بې شماره عاشقان هغه نګار لري
ستا ښکلو شنو سترګو چې رنګ د شنه اسمان اخستی
ژور رازونه يې و زړونو ته بهار لري
پري که ښکلي ده خو سترګې د جانان نه لري
نه يې منم که هر څو ګل غوندي رخسار لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ هیله

مرور یاره نن پخلا راسه
د مرګ بستر ته په دوعا راسه
که مي ناروغه تن علاج نه لري
ناجوړي روح ته مي شفا راسه
نن مي اجل پر دروازه ولاړ دی
ته مي علاج ته مسیحا راسه
بېګانګي دي په کلو اوږده سوه
نن پردې مه اوسه اشنا راسه
زه شکایت ستا د جفا نه کوم
ته هم ګیلې پرېږده رضا راسه
تا چي زموږ د میني راز پټوی
اوس چي مو مینه ده رسوا راسه
زه خو وایم تر اخري سلګیو
د پاکي میني تمنا راسه
ستا پر سرو شونډو موسکا ښه ایسېده
خبر دی نن هم په خندا راسه
په درناوي د هغو ښو خاطرو
دومره چي راغلې یوځل بیا راسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وروستی دیدن په ژوند ونه سو
په بل ژوندون کي زما پر خوا راسه
چي دي هجران د اور لمبه شوه ماته
اوس مي د مرګ په تماشا راسه
سترګي مي وتړه په خپلو لاسو
د قبر خوا ته په ژړا راسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار ماشوم

ولاړ دی په کوڅه کې معصوم طفل د افغان
غمگین مخ کې یې نقش دي ټول غمونه د جهان
یخني یې لړزوي، دده پښې لوڅې، سر بربنډ
د سترگو نه رواني تودې اوښکې پر گریوان
ومخ ته یې پتنوس د بولاني پروت پر سړک دی
د کور د خرڅ گټل گڼي د خپل زړگي ارمان
ولاړه پر لنده مځکه کېږدې د خوار ماشوم ده
قصرونه جوړوي بل خوا ښېرپور کي زورگویان
د خوار ماشوم د پلار په وینو رنگ شوه ټوله مځکه
لعنت پر داسې قصر چې پر وینو وي ودان
ظالمو حاکمانو د غریب خونه کړه ورانه
پاک رب دې نو پخپله کړي د ظلم کور وېران
گیله زموږ د خلکو ده د سترو هیوادو نه
چې بیا یې پر قدرت کړه شرمیدلي رهبران
لا اوس یې هم منگولې دي زموږ په زړو کې ښخې
له دردہ مو لذت اخلي زاړه قوماندانان
چې روح یې وي ناجوړی، په زړه تور او په تن زوړ شي
نو ځکه د کافر په نوم شهید کړي مسلمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوا مو رابللي که جرګي تل د مشرانو
افسوس چي اوس سبب دي د نفاق زموږ مشران
چي کله هم افغان د پرمختګ په لور قدم ږدي
د دي لاري شي خنډ يو شمير بې دينه ملايان
ستا ځاي کنج د مسجد او ستا توبه بايد بار بار واي
يې غرق په ګناهونو بيا هم هيڅ نه يې پښيمان
که ګور ته دي هم وړلاي نو همدا ثروت دي بس و
د چور د اشتها ثاني دي نشته پر جهان
ټپوس د تاريکۍ مو توره شپه نوره تياره کړه
وژونکي د ملت مو شوه ملي قهرمانان
تياري پسي تياره شوه دا به جبر د تقدير وي
حاکم کړ د ډبري عصر بيا پر موږ زمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردی یار

د سپوږمۍ د مخ رڼا ده
که د یار د مخ ښکلا ده
د اسمان د کنارو نه
پلوشه د سپین سبا ده
طلبګار یې په کلو وم
انتظار یې په شپو شپو وم
مهربانه چې مې یار دی
دا زما د زړه دوعا ده
په مذهب که بېګانه ده
په پاکۍ لکه ښیښه ده
غوره کړې زما زړه ده
ناروا ده که روا ده
سزاواره د صفت ده
زما د زړه د محبت ده
دا که خپله که پردې ده
مېلمنه پر زړه زما ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی مخ پټ په حجاب دی
که د زلفو تور نقاب دی
پر سپین مخ سایه د زلفو
نن د لیري هوېدا ده
مسافر د پردي ښار سوم
نن پردېس د کوم دیار سوم
اوس همدغه پردې مینه
زما و زړه ته تسلا ده
بېگانه وطن مي خپل سو
خپل وطن پردی د بل سو
په ظاهره که زه خاندم
په خندا کي مي ژړا ده
که دا ښار د شنو ځنگلو دی
د مېلو او هنگامو دی
د خاړپوځو د هیواد نه
جدایي لویه جزا ده

پردی یار وای خو وطن وای
زمونږ وطن ښکلی چمن وای
نن د زړه د حال بیان ته
د فاروق ژبه گویا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا یاد

په غمجن زړه ښکلی مخ د خپل نګار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
****
که تقدیر د خپلي میني نه جدا کړم نن
مسافر یې پر ښارونو د دنیا کړم نن
په افسوس د فراه‌رود د سیند کنار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
****
که هرڅو د اوکرائین ښارونه ښکلي دي
په شعرونو او سندرو کي ستایلي دي
د کابل په یاد ښکلا د پردي ښار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
*****
که هرڅومره د خارکف نجوني نامداري دي
په ښایست کي بې مثاله حسن‌داري دي
زه به څنګه ښکلي سترګي د خپل یار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تیاتر ، سینما او که پارکونه دي
که دا ځکي ودانۍ، ښکلي کورونه دي
ټول په فکر د خپل باغ د سپین چنار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
****
زه پر زړه باندي د یار خوږې قصې لرم
د خندا او میني ډکي خاطرې لرم
تش په یاد یې ټول غمونه د روزګار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
****
که مرګ زما په نصیب پرته له دیدنه سي
خپل یار غواړم تر څو روح جدا له تنه سي
په ورو، ورو هیله په ژوند د بیا دیدار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم
*****
زه فاروق د خپل تقدیر سره په جنګ یمه
د فلک د ناځوانی څخه په پتنګ یمه
د برخلیک څخه ګیلي کرار، کرار هېروم
نه هېرېږي که هرڅو یې ډېر په زیار هېروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زلفو یاد

د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مې ښکل کړه
وږمه سه د پسرلي او د سبا سره مي ښکل کړه
****
خپه دي ځان نيولی دا خو هسي بهانه ده
که څه هم ملامت نه يم زما نه دي ګيله ده
يوځل سه مهربانه او خندا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
****
د ژوند شپي په تيارې او تنهايي کي تېرومه
خوږې قصې د ميني دي په وار ،وار يادومه
سپوږمۍ د شنه اسمان سه او رڼا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه
*****
پر زړه باندي مي تل ستا د وصال هيله پرته ده
احساس د تود بدن دي زما پر زړه د اور لمبه ده
د وصل د هوس او تمنا سره مي ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مي ښکل کړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې یو ځل بیا د وعدې ځای ته سو پر لاره
د سیند څپو ته کښېنو لاس تر لاس،غاړه په غاړه
د سیند د ترنم او د نوا سره مې ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مې ښکل کړه
****
چې ستا د زلفو بوې راته د باغ هر ګل تحفه کړي
پر مخ باندې مې ستا د خپرو زلفو یاد تازه کړي
د زړه د محبت او د صفا سره مې ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مې ښکل کړه
****
د میني ډک نظر دي د شرابو پېمانه ده
د ځکلو لېونۍ هیله یې زما پر زړه پرته ده
د میني د شرابو د مینا سره مې ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مې ښکل کړه
*****
اې کاشکې د ژوندون خوږې شېبې بېرته تکرار شي
یو ځل مې په نصیب بیا ستا د ښکلي مخ دیدار شي
فاروق وایي د سترګو د ښکلا سره مې ښکل کړه
د سرو شونډو د اور او د موسکا سره مې ښکل کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه احساس

زما د احساس سره نن خم، خم شرابونه ښایي
سرکښه روح ته مي د زهرو ډک جامونه ښایي
که ستا د زلفو سره سور ګل د ګلاب ښه ایسي
زما اسارت ته د دې زلفو کمندونه ښایي
چي بیهوده مي عبادت ستا په مسجد کي کوی
زما عبادت لره اوس نوي محرابونه ښایي
ما چي منلې عمر قېد سزا په مینه کي ده
د زولنو سره مي نوي زنځیرونه ښایي
چي ستا د سترګو افسون هر ځل راته نوی ښکاري
د دې افسون سره هر ځل نوي دامونه ښایي
ستا د جفا زاړه دردونه مي نور نه زوروي
د زخمي زړه سره مي نوي پرهارونه ښایي
که ستا شونډان د مچولو ستر هوس پاروي
زما وچو شونډو ته چاودلي سره داغونه ښایي
ستا د ښکلا سره هر ځل د زړه ګټل ښه وایي
ما ته هر ځل د زړه بایلل، نوي غمونه ښایي
ته که په پټو سترګو هرڅه د پردو ښه ګڼې
زما سره خپل د پښتنو ښکلي دودونه ښایي
تا که تېر هېر کړه،نوی ژوند ، نوي یاران لټوې
زما د نصیب سره د ژوند زاړه یادونه ښایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل ته

اي د سهار ګله خوله دي ډکه د خندا ده
ستا خندا چي ګورم زما هېر خپله ژړا ده
ژوند دي دی یوه خوله خندیده خو بیا هم خاندې
ستا خندا مي ژوند ته نوې هیله د سبا ده
بس دی نور به نه کړم شکایت د خپل نصیب څخه
څه چي وي برخلیک پر هغه تل زما رضا ده
بیا د نوي پېل ولولې پر زړه ژوندۍ لرم
ستا د ښکلي مخ نه زما د ژوند تیاره رڼا ده
ستا خوشبویي تل په یادوي د یار د زلفو بوي
ستا لیدو ته تږي دي مجنون دی که لیلا ده
ستا پر ښکلي مخ د محبت جهان انځور ښکاري
ستا نه جارېدل د هر بلبل د زړه وینا ده
نه به شي هېڅ سترې ستا د میني په اظهار بلبل
خبر که یې مینه پر دا ټول جهان رسوا ده
ستا په لندو پاڼو کي پروت ناز د سرو شونډانو دی
ستا نوازش تل د هر مین زړه تمنا ده
ته ښکلی سوغات د لوړ قدرت یې عاشقانو ته
ستا په رنګ کي ټوله د ځوانی ټوله ښکلا ده
ته چي مین زړونو ته د میني پېغام وړونکی یې
وایه زما یار ته د فاروق مینه رښتیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې زړه مينه

زړه مې ولې د کوګل غخه روان دی بیا
نن د تيري، زړې ميني په ارمان دی بیا
چي پر زړه مې اور د ميني اوس خاموش و قريب
بلبدونکی مې پر زړه اور د هجران دی بیا
وخت طبيب و پرهارونه يې د زړه رغول
نیم جوړشوی زړه مې ولې خون چکان دی بیا
سترګي وچي سوي،د اوښکو ذېرمي تشي ورو ،ورو
سېل د اوښکو مې جاري نن پر ګرېوان دي بیا
آوازه د بيا راتلو يې پر هر لور ده خپره
پخلايني ته مې زړه ډير ناتوان دی بیا
که هر ځلي په خپل هوډ کي بريالی نه‌وم زه
نن د عزم د کلک‌والي امتحان دی بیا
چي د سترګو د جادو مقابله نشم کړاي
ما ترک کړی ښار په لور د بیابان دی بیا
ما ويل په زړه کي نشته د دوستۍ څه احساس
نن څه وشوه چي زوړ يار مي دومره ګران دی بیا
په تياره ژوند کي مي څرک د روښنايي شو محسوس
مخ يې ستوری ځلیدونکی پر اسمان دی بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ښکلا یې د کلونو څه اثر نه دی پروت
نازنین مخ یې نن ګل د ګلستان دی بیا
زړه مې بیا د عشق د اور سره نن لوبې کوي
ډاډمن زړه مې دوه زړه توب ته خپل حېران دی بیا
ما منلي ده چې زړه ته ډېره ګرانه وه تل
نو مې ولې نن زړګی دومره پرېشان دی بیا
شاهین زړه بیا لوړ پرواز لره چمتو وینم نن
خوځیدونکی چې پر خوا د کهکشان دی بیا
که فاروق ویل د عشق څخه توبه ده زما
رښتیا نه وایي عاشق د تل په شان دی بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلي مخ ارمان

دا ستا د ښکلي مخ د بیا لیدو یم هیله‌من
زموږ د بې سهاره اوږدو شپو یم ارمان‌جن
دا خوب ستا پر سینه ؤ که بیده وم په جنت کي
چي ویښ شوم نو مي ولید بل جهان بل تمدن
که ژوند مو یو ځل نه‌واي، ورپسي واي بل ژوندون
په دین به د هندو واي که یقین واي د دیدن
دا تور کمیس دي ښیي ټول ښایست د سپین بدن
و ګل ته ورکوي ژوند که وي نقش ستا پر لمن
عطرونه د جنت لري بوي ستا د تورو زلفو
د مخ څخه دي رنګ اخلي سنبل او یاسمن
د سرو میو پیالې لري رنګ ستا د سرو شونډانو
د ګل پاڼه تمثیل کړي دغه ستا نازک بدن
روزګار بدلوي هرڅه که حاضر که مستقبل وي
ستا مینه یوشان پاته ده پرون و او که نن
پتنګ که په خاموشه خوله قربان کړ ځان له میني
د زړه د عشق فریاد کړي هر بورا د دې چمن
هرڅو که مي هجران بیایي ورو ،ورو د مرګ په‌لوري
زما مینه ده ژوندۍ که مي په تن وي سپین کفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

جادو

پټې اشارې مې ستا په سترګو کې لیدلې دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
وینم شاوخوا دي زړه بایللي حریفان ګرځي
سون ته چمتو زړونه پتنګان ګرځي
څومره عاشقان دي نن محفل ته رابللي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
تېر قولونه څه‌سوه چې نن بیا نوي وعدې کوې
چا ته قسم خورې چا ته بهانې کوې
هرې خوا وعدو دي څومره زړونه زوروللي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
دا منم چې رنګ د خیالي ښکلو شاپېرو لري
هر چیرې شهرت د افسانو لري
بیا دي سره‌ګلان په تورو زلفو کې ټومبلي دي
تا چې په خوږه خولګۍ خندلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي د هر چا، خو په ربښتيا د هيچا نه وسي
دوست، خو په دوستۍ کي بېګانه وسي
ډېر معصوم ځوانان دي په لمبو د عشق سيځلي دي
تا چي په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
پوه يم چي په زړه کي ته ما خپل نوبتي ښکار ګڼې
دام ننوتو ته مي تيار ګڼې
خداي چي کومي چاري دي دې دام ته سنجولي دي
تا چي په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
ما به جادو نه کړې که بلنه د بستر راکړې
خوله په کرشمو په ډېر هنر راکړې
زما زارۍ که تا په خپلو هيلو کي شمېرلي دي
تا چي په خوږه خولګۍ خندلي دي
*****
زه د خپل نګارنه تل ژوندې پاته ياري غواړم
زړه چي ورکوم د زړه دوستي غواړم
دا مي د زړه نه ستړي کېدونکي هلي ځلي دي
تا چي په خوږه خولګۍ خندلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار

یار مي د سرو ګلو غنچه ده
د محبت خوږه قصه ده
د ښکلو نجونو په ټولګۍ کي
بېله سنګاره ښایسته ده

بېلګه د میني او وفا ده
توده وږمه د سپین سبا ده
د ښکلو سترګو هر نظریې
ژوند ته روښانه پلوشه ده

خدایي سوغات د اسمانو ده
سپینه سپوږمۍ د نیمو شپو ده
د دي نړۍ په ستر انځور کي
د جنتونو فرشته ده

د ځګو ونو په کتار کي
د سرو ګلونو په کنار کي
پټ د پردیو له نظره
هر مازدیګر زموږ وعده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم، نم باران وي لمرلوېده وي
د طبیعت هرڅه تازه وي
د خوږ وصال د هوس خیال یې
زما پر زړه د اور لمبه ده

شونډې چې خولې ته رانږدې کړي
ورکې مې ټولې اندېښنې کړي
د سرو ګلونو په بستر کې
د وصال شپه لنډه شېبه ده

پر زړه ژوندې بیا خوشحالي ده
ژوند ته راغلې نېکمرغي ده
د مین زړونو په محفل کې
یار د رباب مسته نغمه ده

د مین هر دیدن خوښي ده
نېشه د میني ابدي ده
وېره چې دا به خوب او خیال وي
د فاروق زړه ته وسوسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زړه مېن نه وي

چې زړه مېن نه وي لېلا څه کوي
د لېونتوب د ژوند دنيا څه کوي
چې پر زيارت د ملا عثمان ملنګ وي
د پيردونبال بابا دوعا څه کوي
چې د جفا په اور سېځلی نه وي
قول د میني او وفا څه کوي
چې يې د زلفو په دام نه کښېوزي
هغه مجنون نه وي صحرا څه کوي
چې د شرابو جام يې ښکلی نه وي
د تل نېښې لويه ګناه څه کوي
چې يې د شوندو اور لمس کړی نه وي
تازه داغونه د جفا څه کوي
چې نيمه شپه د يار ديدن ته نه ځي
نو د سپوږمۍ د مخ رڼا څه کوي
چې د نرګس پر مخ شبنم نه ويني
هغه د ګل د مخ ښکلا څه کوي
چې يې زده کړې د عشق ژبه نه وي
د مين زړونو تمنا څه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې په ژوند کي ګل پاللی نه وي
بيا د بلبل د زړه غوغا څه کوي
چي له ازله يې هجران نصيب وي
د خپل برخليک سره دعوا څه کوي
چي فاروق زړه په داسي درد اخته کړ
د بې درمانه درد دوا څه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازدیګر

بیا یې د ګلونو تاج په سر دی
شپه مو د اختر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
کله چي په مینه راته ګوري
مینه د دلبر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
بیا یې آوازه پر اسمانو ده
شان یې بحر وبر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
سره پیاله د میو راته راکړي
خوند یې لب شکر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
توره تیاره بس، وار د سبا دی
نوی ژوند سهر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
سره غوټۍ د ګلو وغوړېږي
حوره د کوثر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې د پرې سنګار په ځان دی
ناز کوي هنر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
ستورو او سپوږمۍ ته حاجت نه شته
یار مې نن د لمر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
مینه مې جنون زه چې مجنون یم
نن لیلا ابتر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
عشق مې پر زړګي توفان د نوح دی
موج یې سمندر سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي
شونډې یې موسکا، سترګې یې ناز کړي
ناز د نازپرور سره راځي
ښکلې مازدیګر سره راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې باغ

که باغ د مینې جوړ سو زه بلبل ورته راوړم
ګلونه درې، څلور زه د سنبل ورته راوړم
که وینم کوچۍ اشنا د لویو غرو په منځ کې
یو تور زري کمیس زه د کابل ورته راوړم
که یو ځاي سره ولاړ شو د فراه لرغوني ښار ته
میلې او خوشحالۍ د باغ پل ورته راوړم
که یار مي پر یارۍ پښېمانه نشي،وفادار وي
د زړه پر سر سور اور د مینې بل ورته راوړم
که ووایي را ټیټ کړه د لرکوه د غرو سرونه
لرکوه څه چي دا زړه د خپل کوګل ورته راوړم
که زما غیږي ته راسي او نڅا مو تر سبا سي
سازونه رنګارنګ د ټول محفل ورته راوړم
که زما پر ځنګانه باندې سر کښېږدي او بیده سي
خواږه،خواږه خوبونه به زه تل ورته راوړم
که ژر،ژر مو د دوو مینو زړونو ملاقات وي
یو شعر د فاروق خو به هر ځل ورته راوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګلو موسم

د ګلو په موسم کې چې دلدار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چې نګار راسره نه و

د مينې آرزو مې وه برباده، اشنا نه و
د دې دنيا د ژونده وم نابناده، اشنا نه و
د شپې په تروږمۍ کې وم سهار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چې نګار راسره نه و

وفا مې پېژانده، بې وفايي راته پردۍ وه
اشنا مې پېژانده، نا اشنايي راته پردۍ وه
په ژوند د داسې ورځې انتظار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چې نګار راسره نه و

د يار د بې مثاله حسن زه داسې مجذوب وم
د مينې او وصال په هوسونو کې غرق ډوب وم
د يار په يارانه کې چې اغيار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چې نګار راسره نه و

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ چي سوځېده شمع هم سوځېده لمبه شوه
بورا په ژړېدو شو ځکه مړاوي يې غنچه شوه
هرڅه وه خو هيڅ نه وه چي مي يار راسره نه و
ګل نه و، بهار نه و چي نګار راسره نه و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو افسون

زما د مینې جهان د حسن لمر وړی دی
زما نه يې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
****
د اسمان سپینه سپوږمۍ
زما د خیال ناوکې
د افسانو شاپېرۍ
خوږو شونډانو يې خوند د نېشکر وړی دی
زما نه يې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
****

زما درد دوا نه لري
چې یار وفا نه لري
د عشق پروا نه لري
د پېغلتوب غرور يې شان د خېبر وړی دی
زما نه يې روح و روان په ډېر هنر وړی دی

*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به ژړېږم مدام
دا مي د میني انجام
چي ستا د در شوم غلام
بیا یې د زړونو ښکار ته باز د سپین غر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
****
د تورو سترګو افسون
کړم آواره او مجنون
ورک مي آرام د ژوندون
په خپل بشر یې عقل د ټول بشر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
****
زلفي په ناز جوړوي
زړه د عاشق نازوي
اور د هوس بلوي
د وصال لوبو ته یې د عشق بستر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی
فاروق د یار کړي صفت
بیان د زړه محبت
د عشق د راز حکایت
د یار ستایلو ته یې د شعر دفتر وړی دی
زما نه یې روح و روان په ډېر هنر وړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تېر پسې ارمان

عجب ښکلی دوران و ،ځواني وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
درناوي تل د پلار او د مور وه
پاملرنه د ورور پر خپل خور وه
اتحاد، اتفاق، نېکمرغي وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
تل پر ځاي د مشرانو حرمت و
پر کشرانو د دوي شفقت و
يو و بل ته يې مرسته جاري وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
ښځه ننګ او ناموس د افغان وه
شرم نه وه مېرمنه مو شان وه
محبت و ،خپلوي وه،دوستي وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه
څنګ پر څنګ مو په کار کي ځوانان وه
ښکلي پېغلی که ښکلي زلميان وه
زړونه پاک وه د ژوند ساده ګي وه
هري خواته خندا ،خوشحالي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تعلیم خاوندان قدرمن وه
سرلوړي او غرور د وطن وه
که هرڅو غریبي وه ،خواري وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
عقیده وه ، مسجد و ، ملا و
سوله‌ایزه ژوندون شاوخوا و
د ملا عقیده باوري وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
د یوه دوست پر بل باندي پام و
و یو بل ته د زړه احترام و
رفاقت،صداقت، خواخوږي وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
په چهره که څوک تور او که سپین و
فرق يې نه و عزیز نازنین و
میلمستیا وه،موسکا وه،خوښي وه
هري خواته خندا، خوشحالي وه
هر یو ځوان به ډاډه پر خپل ځان و
سر و مال به تر میني قربان و
خبر که څنګ ته رقیب و ،سیالي وه
هري خواته خندا، خوشحالي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځوانانو محفل به رنګين و
هر يو ځوان مو په څير د شاهين و
بې شرابو مستي، بيخودي وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
لوړ تر هرڅه مقام د انسان و
که کافر و که خپل مسلمان و
هره هيله د زړه انساني وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه
يا د اوس نه پر ځاي شکايت دی
يا د تېرو ارمان تش عادت دی
يا يو خيال د فاروق زندګي وه
هري خواته خندا،خوشحالي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

ستا د الله هو رېغ په غوږو کي همیشه لرم
ستا په قدمو کي موري زه خپله کعبه لرم
شپې،شپې ناارامه خوب دي ورک زما له لاسه و
اوس دي خوشحالۍ کي د خپل ژوند هیله پوره لرم
څومره به په شوق پسله درسونو ستا پر خوا راتلم
ستا د تناره د ډوډۍ خوند اوس هم پر خوله لرم
تل را یادومه ستا کیسې ، خوږې خبري مور
ستا د خدمت ټینګه اراده پر زړه پرته لرم
خداي دي مي بیا ورړ ستا د لاسو د ښکلولو کړي
خپل د ژوند تیارې ته ستا هر پند بله ډیوه لرم
دا به مي تقدیر و چي پردېس د بل وطن یم مور
بس د خپل نصیب څخه همدا یوه ګیله لرم
ډیر د ژوند کلونه د دیدن په انتظار تېر سوه
بیا د نه لیدو وېره پر زړه باندي درنه لرم
ستا نه که یم لېري،ستا دوعا راسره مل وي تل
ستا ناروغه ځان لره نن لویه اندېښنه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورته

ستا صفت به زه پر کوم کلام بنیاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم وربانديیاد کړم

ستا د زړه مینه یو بحر، بې اغازه بې انجامه
ستا مقام د لرکو غر دی چي اوچت دی تر اسمانه
بل څراغ د خپل ژوندون به ستا وصیت او ستا ارشاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم وربانديیاد کړم

موري لاس دي زما پر سر و، ستا و ناز ته وم محتاجه
ستا د پاک لاس نوازش مي هرګز نه وزي د یاده
زه به تل ستا لارښووني د ژوند کړونو ته نهاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم وربانديیاد کړم

موري دامي خیال کي نه وه چي له تانه به جدا شم
ته به نه یې،زه به تل پاته یتیم پر دېدنیا شم
زه به نن په ژړا پورته د خپل خوږ زړګي فریاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم وربانديیاد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ شېبې د ژوند کي چي دي پاس پر تندي ښکل کړم
اخري وصيت دي دا و چي ښکي د لاري مل کړم
کاشکي زه په خپل کردار اوس پوره ستا د زړه مراد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري ستا و قدمو ته به تل زمونږ زړونه پراته وي
جاويدان به ستا پر قبر د غاټول ګلونه شنه وي
ببله تا نه به اوس څنګه خپل ناکامه جهان ښاد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري وې غريب پروره ،مظلومان دي نازول تل
فقيران که بېاايان وه،تا به يو شان يادول تل
ستا د ميني جهانونه به په ميني خپل اباد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

موري رب ته دي لاس پورته تل و مونږ ته په دوعا وې
ته د خپلو اولادونو د ثمر په تمنا وې
ستا د ميني بل څراغ به رهنما د خپل اولاد کړم
هر کلام به وي نيمګړی چي ستا نوم ورباندي ياد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره ورځ د ښوونځۍ نه زما تلوار د کور پر لور و
خپل کتاب مي درته لوستی بل مي زړه کي شوق و شور و
ما ویل غر د ژوند د ستونزو به چپه لکه فرهاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

په ژوندون کي که اوس هر څو لوي بری زما په کام شي
ورته د ټولو زموږ دوستانو د عزت او احترام شي
چي ته نه یې هر بری به زه فناه په کام د باد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

موري کاشکي ته ژوندۍ وای، ستا وړوکی زوي نن ځوان دی
ستا خدمت کولای نه شم بس پر زړه دا یو ارمان دی
په ژړا ،ژړا مي زیار دی چي زړه کلک لکه پولاد کړم
هر کلام به وي نیمګړی چي ستا نوم ورباندي یاد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورور

مرګ خو حق دی،د دنیا څخه رحلت شته
د نېکانو تل ژوندی نوم او عزت شته
د غمونو د دنیا سفر دي لنډ کړ
په نصیب دي د جنت ستر منزلت شته
دلته څوک نه شته چي تا وي ازار کړی
پر هر زړه ژوندی ستا یاد د محبت شته
ټوله ژوند ته د ښېګڼو فرشته وې
عاجزۍ کي دي ثبوت د لوي قوت شته
د ځوانی د عمر ګل دي مړاوي نه شو
ستا پر قبر د ګلونو طراوت شته
د ژوند شپې دي د پاک رب په یاد سبا کړې
هر عمل کي دي نښان د عبادت شته
و ملګرو ته کلک غر د ملګرتوب وې
هر بیان کي دي اثر د فضلیت شته
و مشرانو ته مثال د مشرتوب وې
و کشرانو ته دي پند او نصیحت شته
و اولاد ته مهربان،سپېڅلی پلار وې
عزیزانو سره یاد ستا د الفت شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسالت د ژوند پوره په سرلوړی شو
هر قدم کي دي ټولني ته خدمت شته
ژوند دي څه مرګ دي هم څوک په عذاب نه کړ
د پردي او دوست په خوله کي ستا صفت شته
که د وړونو پر سر ستا سیوری نور نه شته
کورنی سره ستا پانګه د غیرت شته
نه به ژاړو، په ویاړ به دي تل یاد کړو
پر ګفتار که د غمونو صراحت شته
اوس بیده شه په خواږه خوب ګرانه وروره
موږته پاته ستا د لوي زړه شفقت شته
د وداع فرصت ناڅاپه مرګ رانه کړ
ستړي مشي ته پر قبر د زړه نیت شته
ناست دربار ته د پاک رب لاس په دوعا یو
د زړه صبر ته زموږ سره همت شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځل

دا ځل به دي سل ځله بارخوګان ښکلوم
بې شمېره به دي ښکلي سره شونډان ښکلوم
که یو ځل بیا تقدیر په ژوند لایق ستا د دیدن کړم
په مینه،په هوس به دي چشمان ښکلوم
که بیا سوو لاس په لاس،غاړه په غاړه،غېږ په غېږ
په شوق به لاندي باندي سپین ګرېوان ښکلوم
که بیا مي پر شونډانو کړه احساس ستا خوږه ژبه
ورو،ورو به یې د زړه په هېجان ښکلوم
که بیا څپانده زړه ستا د سیني تودو خه لمس کړه
تکرار به د سینې لعل و مرجان ښکلوم
که بیا تر بلي شپې پوري اوږده د وصال شپه سوه
وار،وار پرله پسي به دي ټول ځان ښکلوم
که ټوله شپه د یو بل په کتو نه مړېدلو
د زني خدایي خال به دي په شان ښکلوم
که بیا د زړګي راز راته بیان په یو نظر کړي
پر سترګو به دي پاس تور باڼوګان ښکلوم
که یو بل ته مو بیا اوږدي کیسي وي تر سهاره
ټومبلي پر پیکي به دي ګلان ښکلوم
که بیا مي ستا د زلفو په سایه کي خوب نصیب سو
په ناز، ناز به دي تور اوږده زلفان ښکلوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی پېل

نوی پېل دی د مینې که د هیلو انتها ده
ده سپوږمې د ثوارلسمې که د یار د مخ ځلا ده
چیرته لیرې په تیاره کې
زه رڼا وینم په شپه کې
دا د نوې ژوند پیغام دی که زما د خیال دنیا ده
ده سپوږمې د ثوارلسمې که د یار د مخ ځلا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنه زمریان

چي زما د توري شرنګ و
نه اورنګ او نه فرنګ و
نن چي خیال کړم په پردیو ،دامي حال دامي سزا ده
****
تر هغو به پردي بر وي
ناست به پاس زما پر سر وي
څو چي زه په خوب بیده یم،دا زما د خوب بها ده
****
نه دي پاته شنه زمریان نور
میروېس خان او خوشحال خان نور
توره شپه د جهالت مي و تېولني ته بلا ده
****
نه احساس د ورورلۍ شته
نه کوم څرک د ازادۍ شته
و مغروره جنګسالار ته ورورو ژنه هم روا ده
****
که پوهنه د خپل ځان کړم
خپل مقام به پر اسمان کړم
د پوهني روښني مي لارښوونکې د سبا ده
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارړم ګران هیواد ودان شي
بیرغ وړونکی د کاروان شي
د راتلونکي په ویاړ مې د صفت ژبه ګویا ده
****
کاشکي دا هیله رښتیا شي
خوږمن زړه ته مې شفا شي
د پاک رب و لوي دربار ته د فاروق د زړه دوعا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترانه

اي زمونږ ګران وطنه
د توفانو مېهنه
د توفانو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ته مو د لرغوني اريانا د مېړنو ننبه يې
ته د اويستا او ريګويدا د حماسو ننبه يې
د افسانو وطنه
د حماسو مېهنه
د حماسو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ته هغه باختر يې چې دي شان ته سکندر حيران و
ستا د هندوکش غر ده ته ختم د دا ټول جهان و
د جګو غرو وطنه
لويو دښتو مېهنه
لويو دښتو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يې د برمک، ابومسلم او د طاهر خراسان
ستا هر زوي اتل و د پوهنې او جګړې پر مېدان
د لمر ختو وطنه
د شنو باغو مېهنه
دشنو باغو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ته افغانستان يې د باتورو افغانانو کور يې
ته د ټولو مېشتو ميليتونو او قومونو مور يې
د مېړنو وطنه
د توريالو مېهنه
د توريالو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****
ستا عظمت خپور و تر ډهلي او بخارا پورې
ستا د شان سايه وه د مشهد تر شاوخوا پورې
د شنو زمرو وطنه
د ننګيالو مېهنه
د ننګيالو مېهنه
ستا نه سر قربان زمونږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مي د میرویس او احمد شاه د ستر همت میراث یې
ته د اکبر خان او ایوب خان د شجاعت میراث یې
اي د نیکو وطنه
د یادګارو مېهنه
د یادګارو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
سترګي پټي کړي هر دښمن ستا خزانو ته وي
ستا پاکو سیندو ته وي، ستا و سردرو ته وي
د خزانو وطنه
ښکلو درو مېهنه
ښکلو درو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
ډیر افسوس چي یو ځل بیا دښمن په وینو رنګ کړلي
یو ځل بیا زخمي هغه مکاره زوړ فرنګ کړلي
د زخمي زړو وطنه
د کړاوو مېهنه
د کړاوو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیف چي ستا بچو ددې بلا ښخه په امان نه کړې
نه يې کړي ودان او نه يې سيال ددي جهان نه کړې
د کندهوالو وطنه
ورانو ښارو مېهنه
ورانو ښارو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
تا د استعمار د ګورستان لقب ګټلی دی
هر يو چي راغلی دی نو سر يې خپل بايللی دی
د سرو لمبو وطنه
لويو قصو مېهنه
لويو قصو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
خداي دي ژر پر موږ باندي دا توره شپه رڼا لري
مينه،محبت دي خداي زموږ پر زړونو بيا لري
د سرو لعلو وطنه
د هوسو مېهنه
د هوسو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر پاک اسمان به تابان لمر د آزادۍ ځلیږي
خبر که لا ستا پر لمن هغه زوړ ښامار خوځیږي
د سپېڅلو وطنه
نوي نسلو مېهنه
نوي نسلو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
ستا پر بله شمعه به پتنګ په نڅېدو راځي
ستا په شنو باغو کي به بورا په ګرځېدو راځي
د ترانو وطنه
د سرو غنچو مېهنه
د سرو غنچو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ
*****
تا ته ملامت دی د تېرسوي زوړ دوران نسل
کاشکي تا ودان کړي زموږ ښکلی نوی ځوان نسل
د نوښتو وطنه
نوي فکرو مېهنه
نوي فکرو مېهنه
ستا نه سر قربان زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګری

زه يم پښتون د پښتنو ملګری
د اول‌مير د ترانو ملګری
شعرونه لولم د خوشحال په ژبه
يم د اتڼ د توفانو ملګری
د باچاخان په قلم ليک زده کوم
زه يې د ننګ او د پښتو ملګری
نوم به ژوندی کړم د خدايي خدمتګار
يم د غني دزولنو ملګری
حمزه جنت ته د پښتو سره لاړ
زه د حمزه د ښو شعرو ملګری
زه به يو لاس کړم لروبر پښتانه
د ملنګ‌جان د ولولو ملګری
وروړته به‌لاس دوست ته به غېږه ورکړم
يم د ميرويس د شنو زمرو ملګری
ملت به يو ډېورند به مات کړمه زه
يم د خيبر د حماسو ملګری
زموږ هره خور ده د مېوند ملالۍ
زه د مېوند د ميړنو ملګری

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ هر يو ځوان دي د پلرونو وياړ
زه يم د نوو شازلمو ملګرى
په عاجزۍ کي به غرور وي زما
يم د رحمان د فلسفو ملګرى
کړم به جهاد د خرافاتو پر ضد
زه يم د نوو مفکورو ملګرى
د جهالت پر ضد پاڅون دی زما
يم دامان د نوښتو ملګرى
ما د توپک په ځاي قلم غوره کړ
يم د پښتون قام د بچو ملګرى
توري تيارې ته به رڼا راولم
يم د سبا د پلوشو ملګرى
زړه به ورنه کړمه پردي ملکو ته
يم د بابا د هسکو غرو ملګرى
د زړه د درده فاروق شعر ليکي
يم د دردمنو زخمي زړو ملګرى

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله

دا خر د جهل پرېږده،نن پوهنه د خپل ځان کړه
دلدل د علم واخله او تر پېښو لاندي اسمان کړه
وطن ورانول بس کړه،خدمت د خپل ولس کړه
د خوب شخه راويښ سه ځان مخکښه د کاروان کړه
جګړو کي تباهي ده،نيستي او بربادي ده
يوالی او وروري نن بيا غوښتنه د زمان کړه
کردار دي د اتل کړه،نيکي د لاري مل کړه
په نوو کارنامو تازه دا زوړ نوم و نښان کړه
بيمار روح ته شفا سه،زخمي زړه ته دوا سه
د قوم او د ملت نوم بيا نن لوړ پر ټول جهان کړه
نيکي په دې دنيا کړه،توښه يې د عقبا کړه
د ژوند د حقيقت لټون په شعر د رحمان کړه
بې کبره بې ريا سه،خالق ته په دوعا سه
ويل او کول دواړه د رښتيني مسلمان کړه
په ياد د کردګار سه،عاجز يې د دربار سه
په پټه خوله،په زړه کي عبادت د پاک سبحان کړه
زړه پاک کړه د نفرت نه،کېنې او حسادت نه
د زور شخه بېزار سه سياست د باچاخان کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مور ده که مو خور ده،مېرمن که مو د کور ده
عزت او درناوي يې تل په شان د يو افغان کړه
تر ځو يې وروسته پاته،د ټولو خلکو شاته
د علم او تخنيک لاسته راوړني د خپل ځان کړه
که ګران درته وطن دی،د سرو ګلونو بڼ دی
د عقل په زور مات نن زنځيرونه د شيطان کړه
د نوي نسل ځوان سه،پر نوي لار روان سه
زاړه رهبران پرېږده غوره نوي مشران کړه
فاروق وايي بېدار سه، پاڅون لره تيار سه
د سولي د پاڅون سره يوځاي نوي ځوانان کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغام

اي وروه لږ خو واوره يو پېغام درته لرم
د زړه د ميني ډک يو تود سلام درته لرم
د نورو ملتونو د ژوند طرز ما تجربه کړ
د ژوند د تجربو څخه الهام درته لرم
نېکمرغه به موږ هله يو چي علم د خپل ځان کړو
د پوهي د رڼا څخه انعام درته لرم
ولس مو زړه ور، خاوره مو زر ده بيا هم خوار يو
د ستر جمال الدين د خولي کلام درته لرم
که لاس راکې چي بېرته راژوندی زوړ تمدن کړو
ويار او خوشحالي به زه مدام درته لرم
د نوي عصر پوهه له اسلامه ده غلا شوي
ځلانده حقيقت د پاک اسلام درته لرم
راپاڅه دغه ګران وطن ودان جنت نښان کړو
د داسي يو جنت د ميو جام درته لرم
د خاورو نه راجګ شه، د اسمان په لور تکل کړه
د نوي پرمختللي ژوند پيام درته لرم
بچيانو د وطن ته که د ورونو په شان ګوري
ستاينه او دوعا د خاص و عام درته لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته یې تل به زه یم، که زه نه یم ته به نه یې
دا ځکه یادوم چې احترام درته لرم
د فکر د بدلون سره د ژوند بدلون یو ځای وي
ته پېل نوی کار کړه زه انجام درته لرم
فاروقه !که دي زړه له خپله لاسه تل زخمي دی
زخمي زړګي ته وایه التیام درته لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیاجوړونه

بیا جوړونه د وطن نوي فکرونه غواړي
نوي ځوانان،نوي مشران، نوي خیالونه غواړي
بیا جوړونه د ښارونو که اسانه برېښي
بیا رغول د مفکورو نوي چلونه غواړي
نفاق مو بس دی،اتفاق ملي وحدت په کار دی
داسي وحدت نوی پېمان،نوي قولونه غواړي
د زړو ډلو او حزبونو رنګول په کار دي
د نوي عصر مفکوري نوي ګوندونه غواړي
که چا د ښي او چا د کيڼ په لور شعار ورکاوه
نوي تګلاره مو اوس نوي شعارونه غواړي
که غواړو بیا د تمدن په قافله کي وسو
د سفر عزم مو نن نوي کاروانونه غواړي
که د لیدلوري نه مو هرڅه تور یا سپین ښکاریده
زموږ نړۍلید اوس تنوع،نوي رنګونه غواړي
د ځان ځانۍ په عوض مینه او دوستي په کار ده
ملي احساس نوی فرهنګ،نوي دودونه غواړي
چي پوهه نه وي نو رښتیني آزادي هم نه وي
دا آزادي نوی کتاب، نوي درسونه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خرافاتو د حصاره راوتل په کاردي
نوی تصمیم مو هم جرئت هم نوښتونه غواړي
چي مو په‌باغ کي بلبل بیا په‌مستۍ پېل وکړي
د باغ بلبل نوی مالیار، نوي ګلونه غواړي
د لوي څښتن د پاک دربار نه د مدد په هیله
نوي دوعا مو شپه او روځ عبادتونه غواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تګ لاره

ملګرو نن نېشه د پېماني پر زړه لرم
مست نه یم زه د وینو سرې پیالې پر زړه لرم
د چا نه ګیله وکړم چاته وو ایم خپل درد
دوستانو زه جفا د زمانې پر زړه لرم
د کومه یم راغلی، چېرته ځمه نه پوهېږم
د ژوند د سفر تلونکې قافلې پر زړه لرم
مفهوم د عبادت را ښکاره ورک سو په مسجد کې
پټ راز زه د ملا د مېخانې پر زړه لرم
انسان یې اصلاح نه کړ پېغمبر که فېلسوف و
د خپل بابا ادم ښکلې ګیلې پر زړه لرم
د هر انسان جوهر د نیک او بد ښکاره جوړ سوی
مدام د ښه او بد مقابلې پر زړه لرم
انسان د چاپېریال په ورانولو ځان برباد کړ
و پایلو ته یې ډېرې اندېښنې پر زړه لرم
د جهل د تیارې سره په جنګ یم تل مدام
د پوهې د دنیا بلې ډېوې پر زړه لرم
انسان د نړېوالې سرمایې د نظام ښکار سو
خلاصون ته یې زه نوې مفکورې پر زړه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنه-چاپېریال-انسان دري ستني د نظام دي
د نوي نظام کلکي ارادې پر زړه لرم
تګلاره مي د "زورنه کارولو" غوره کړې
د ستر فخر افغان د خولي قصې پر زړه لرم
د ژوند د حقیقت اسرار مي ټول ژوند لټولي
د ژوند د ګوهر پټې خزانې پر زړه لرم
سوالونه ټوله پاته بې جوابه زه روان یم
هر څو که د اوږده ژوند تجربې پر زړه لرم
له زده کړو نه وروسته فاروق پوه سو چي پوه نه دی
د نوو زده کړو نوي ارادې پر زړه لرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو

له خوبه ويښ سئ وار راغلی د بدلون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
تر څو به تور قوت حاکم وي
تر څو به ظلم د ظالم وي
راځئ چي يو سو ، دا آواز د پښوستون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
*****
تر څو به هر لور ته چوپتيا وي
هره روا به ناروا وي
نوی تحريک مو ماتونکی د سکون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
راځئ چي وران وطن آباد کړو
ناهيلي زړونه بيرته ښاد کړو
د ولس واک مو د نظام نوی قانون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ چي دا جهان بدل کړو
غلا شوی علم بیرته خپل کړو
علم یو ستر شرط د ټولني د سمون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
زموږ سیاست دي سوله ایز وي
پر تشدد دي تل بندیز وي
د نوي نسل د ځوانانو پاک تړون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
*****
زموږ سلاح ده زموږ ژبه
د هر ظالم پر زړه ده تبه
یو موټی توب مو ورکونکی د بیلتون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
پر ملګرتوب چي ژوند بنیاد شي
نو به افغان هله آزاد شي
دا نړی لید مو نوی زېری د خلاصون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه په یو رنګ کې هر رنګي ده
د مفکورو تر منځ سیالي ده
بېل فکر، یو هدف مو اصل د ژوندون دي ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
****
د خوشحال خان د خولې کلام دی
هر مبارز ته یې پېغام دی
یا به پېروز سي یا یې سپین کفن ګلګون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو
*****
فاروق ولاړ پر خپل مرام دی
له باچا خانه یې الهام دی
د زړه تکل د باچا خان پر لاره تلون دی ملګرو
عزم د پاڅون دی ملګرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

بد عادت دی د افغان
پر هر څه دی بدګمان
په غیبت نه ستړی کیږي
تل صفت کوي د ځان

د جنګونو قهرمان
مغرور ګرځي پر اسمان
نړۍ وختل سپوږمۍ ته
دی د خره سره روان

خپل هیواد یې کړ بیابان
د پردیو په فرمان
د پېسو په مقابل کې
پروا نه کړي د انسان

تل د تیرو په ارمان
ځکه خوار دی پر جهان
د راتلونکي فکر نه کړي
تربنه پاته دی کاروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ویاړ د میرویس خان
ځان ته وایي نامي ځوان
تش په تیرو چي تل ویاړي
وي ساده، جاهل ، نادان

فتنه‌گر گوندي مشران
ټول د پاک دین تجاران
په نامه د کفر یاد کړي
هر نوښت د مسلمان

پرهیزگاره د زمان
خو باطن یې د شیطان
د مکي څخه راستون شي
خیرن پاته یې وجدان

که دي کور نه دی ودان
که هر څو یې پریشان
د افغان زویه راپاڅه
دا دی خواست د نن دوران

تواضع کړه د رحمان
د دردمنو زړو سلطان
تل د زور نه‌کارول و
سیاست د باچاخان

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم وګڼه خپل شان
وکړه عهد او پېمان
په پوهنه ځان سمبال کړه
یې تر څو به سرګردان

که څوک ما ته وي حېران
د زړه درد مې کړ بیان
د افغان د وجود غړی
تر افغان یم تل قربان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند کاروان

بې تمځایه دی روان د ژوند کاروان په ورو ،ورو
د ځوانی پر ګل راتلونکی دی خزان په ورو،ورو
ما پېدا نه کړه د ژوند د حقیقت سرچینه
خوځیدونکی دی سراب د وچ بیابان په ورو،ورو
پر زړه پاته شو د ځان د پیژندني ارمان
رانه ورک شو د خپل ځان سره جهان په ورو،ورو
ټوله عمر وم د خپل خیالي جهان زنداني
نه شکیدونکی شو زنځیر د لوي زندان په ورو ،ورو
د ثروت ارزښت چي لوړ شو د انسان تر مقام
صرف د ځان مینه پر زړه شوه د انسان په ورو،ورو
جهالت چي غوړولی تور وزر پر هر لور
لمر تاریک په سپینه ورځ شو پر اسمان په ورو ،ورو
د ژوندون پر فضا ګرځي خړه توره اوریځ
اوروي مي غم پر سر لکه باران په ورو،ورو
د ناخوالو سمندر کي ډوبیدل شوه حتمي
زما د هیلو کښتۍ ماته کړه توفان په ورو ،ورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه وينا

زه يم د زړونو شاعر، شعر مي الفت زېږوي
په هوسي زړونو کي اور د محبت بلوي
نوې هستي،نوې دوستي، نوې وروري راولي
نوي ژوندون ته نوی رنګ د صداقت لټوي
د بورا بيا راستنول غواړي د ميني باغ ته
د مينه پالو په لور لاس د رفاقت غځوي
نور د ظالمو حاکمانو څه پروا نه لري
نوي نظام ته ښوونځی د عدالت جوړوي
د زور زياتي او د جګړي په ضد پاڅون هڅوي
د تشدد په ضد د سولي سياست خپروي
څوک چي د دين په نامه دين ته سپکاوی کوي تل
دي جاهلانو ته يو درس د اسلاميت زده کوي
چي د پردي په چوپړ ځان ملي اتل جوړوي
په داسي زړونو کي د پلار،نيکه غېرت پاروي
چي د پوهني مشعل وړاندي کور په کور ګرځوي
سپيڅلې لاره د رښتيني انسانيت خوښوي
يو زه خو نه يم چي اواز د پرګنو جګوم
خداي دي ليکوال او شاعران د دې ملت ډېروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک چي د ميني په دنيا کي ځان ناکامه ګڼي
هغو ته بيا د زړه بايللو ستر قوت ورکوي
د شاعرۍ رازونه پټ په ښکلو سترګو کي وي
زما ژوندون د ښکلو سترګو شرارت بدلوي
فاروق نور شونډي د خوبانو په خوله نه ورکوي
زخمي شونډان يې د سرو شونډو حرارت سوځوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلي یاد

په پردي ملک کې مې زخمي زړګی اسیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
چې د لرکوه هسکې درې په یاد کړم
د پیر دونبال بابا مېلې په یاد کړم
د ملاعثمان نیکه باغچې په یاد کړم
چې لا ژوندی یم نو د دې یادو تاثیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
د ملا صحبت نیکه زیارت دې وي تل
د صدیق خان نیکه عزت دې وي تل
د شېر حمله دا لوړ همت دې وي تل
په دوي تل ویاړو دا اواز دا مو تکبیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
د فراه رود اوبه خوږې چیرې شته
زموږ د کلي افسانې چیرې شته
بل د نظر ماما قصې چیرې شته
د خپل ټاټوبي نه جدا دا مې تقدیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

******

هېره به نه‌شي د ژوند هغه شېبه
ورځ د نوروز او د لوچاک دامنه
ګل د پتروکي پر هر خوا غوړېده
څه چاره وکړم چي د ژوند داسي بهير دی
د خوږ وطن په یاد زهير دی

*****

چي د سهار نسيم پر غرو لګېدی
د پسرلي لمر پر شنو دښتو ځلېدی
پر ابلکي بوي د شبو خپرېدی
پر زړه مي تل د ښو يادونو يو تصوير دی
د خوږ وطن په یاد زهير دی

******

ټول ژړوي د خان محمد شهادت
ماته الهام دی د هغه سخاوت
مېلمه پالنه، پښتون والی، غېرت
د وطن والو په خدمت باندي تشهير دی
د خوږ وطن په یاد زهير دی

******

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دولس زره شهیدانو په نوم
د غېرتي ښکلي ځوانانو په نوم
د ننګیالیو شاه زلمیانو په نوم
شمله مي جګه، نوم مي لوړ، پاک مي ضمیر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
نوي ځوانان مو د پلرونو ویاړ
د علم او فن، نیکو کارونو ویاړ
د پښتنو د ښو دودونو ویاړ
شکر دی خدایه چي مو کلی پري تنویر دی
د خوږ وطن په یاد زهیر دی
******
زما آرزو وه و خپل قام ته خدمت
د پلار او مور او د مشرانو حرمت
ټول پوره نه شوه ځکه یم ملامت
زما دوران تیر شو اوس نو وار زما د سمیر دی
د ګران وطن په یاد زهیر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شهیدانو یاد

راځئ چي یاد کړو شهیدان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
خداي وربخښلی لوړ همت و
یو ښه مثال د سخاوت و
خان محمد ګران پر هر انسان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
و ټوله قوم ته افتخار و
د هر بېوزله د زړه یار و
هغه شهید جېلاني خان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
راځئ شهید غلام حېدر په یاد کړو
د لوي غېرت پولادي سپر پیاد کړو
داسي زلمیان نوم و نښان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوي شهيد مو انجینر و
د قوم د ښو هیلو ثمر و
لمانځو به داسي شازلمیان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
قاسم د ننګ او د غیرت مثال و
د بارکزو د شهامت مثال و
نوم یې دی ستوری پر اسمان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
یاد کړو هاشم او قاسم جان شهیدان
د مور او پلار پر زړه یې پرېښود ارمان
پر ویر یې کښېنستل دوستان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
ډیر په ارمان کي مو رستم شهید سو
چي قرباني د یو دښمن پلید سو
تل به ژوندي وي سره ګلان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر یو شهید زموږ په یاد دی
که یې نوم یاد دی که نایاد دی
کله هیریږي شنه زمریان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
خدایه ژوندي زلمي اباد لري
د شهیدانو روح مو ښاد لري
وړاندې روان دي وي کاروان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
****
راځئ چي جګ ږغ د دوستۍ کړو
ورکي ریښي د بدبینۍ کړو
بیا به نوم لوړ کړو پر جهان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن
*****
خدایه ګذر مو پر خپل کور کړي
نصیب زیارت د پلار و مور کړي
د فاروق زړه دی په ارمان د وطن
له دنیا تللي ښه ځوانان د وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېزاري

د دې ژوند د سلسلې څخه بېزار يم
هم د کال هم د شېبې څخه بېزار يم
هر ګړی د دې ژوندون راته دوږخ دی
د بل ژوند د افسانې څخه بېزار يم
نه تېرېږي د ژوند هره ثانيه کال سوه
د زمان د قافلې څخه بېزار يم
په شپه وينښ،په ورځ بېخوبه ناارامه
هم د ورځې هم د شپې څخه بېزار يم
ما ګاللی د زړه درد په پټه خوله دی
د ژړا او د ګيلې څخه بېزار يم
زما ژوند د ناکامۍ ترخه کيسه ده
د تندي د نوشتې څخه بېزار يم
ته د بل وې خو ستا مينه وه زما برخه
د ازل د فېصلې څخه بېزار يم
په نښې مي د زړګي علاج ونه سو
د شرابو د پيالې څخه بېزار يم
خپل اجل مي ننګولی دی څو ځله
د اجل د حوصلې څخه بېزار يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زارۍ، په عبادت څه حاصل نه سوه
د ګناه او د توبې څخه بېزار یم
زه له خدایه، خدای زما څخه ناراض دی
د کعبې او بت‌خانې څخه بېزار یم
پورته، کښته، شرق او غرب راته یو شان سوه
د نږدې او فاصلې څخه بېزار یم
د انسان پر نېک سیرت مې عقیده وه
نن د خپلې عقیدې څخه بېزار یم
ښه مې وکړه، بد زما کره مېلمه سوه
نن د ښو د ارادې څخه بېزار یم
زه د نورو، نور زما څخه په تنګ دي
د دې ژوند د فلسفې څخه بېزار یم
نه پوهېږم چې څه پټ او څه ښکاره دي
د پردې او بې پردې څخه بېزار یم
د خپل زړه په راز ویلو منصور جوړ سوم
اوس د خپل دار د حلقې څخه بېزار یم
چې اخستی یې زما د وینو رنګ دی
د اسمان د کنارې څخه بېزار یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاړه یادونه

په ارمان زاړه یادونه یادومه
د وصال د شپې خوبونه یادومه
ستا خندا، خوږې کېسې، د ناز خبرې
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه
چې په یاد د وصال شپه شي
د هوس خوږه شېبه شي
پر زړګي راټول غمونه
د توفان یوه څپه شي
د سرو شونډو هوسونه یادومه
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه
توره شپه پر موږ رڼا وه
د سپوږمۍ د مخ ځلا وه
ستا د سترګو اشارو کې
د مین زړه تمنا وه
پر زړه پټ پراته رازونه یادومه
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مو مینه ابدي وه
جدايي هم ازلي وه
د ناکامه عشق غمونه
نوشته زما پر تندي وه
خپل د اوښکو سېلابونه یادومه
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه
نه علاج زما د جنون شته
نه څه هیله د بدلون شته
نه اجل راځي زما خوا له
نه امېد د نور ژوندون شته
بېهوده د زړه دردونه یادومه
ستا د مخ رنګین خالونه یادومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدايي ښايست

یار هغه چي په یارۍ يې اعتبار وي
کله هو او کله نه، د زړه ازار وي
د ګلونو امېل هله سي زړه وړونکی
چي د سپیني، نازنیني غاړي هار وي
د ګلاب د ګل ښکلا هله ښکاره سي
چي ټومبلی پر پیکي د خپل نګار وي
د سنګار مخونو زېب تر مخ پرېولو وي
رښتیا ښکلي په خدايي ښایست سنګار وي
که د مینې په پټ راز باندي ځان پوه کړي
په رښتیا مینه نعمت د کردګار وي
که څوک عشق ته د ګناه په سترګه ګوري
روح و تن يې د ګناه په حس بیمار وي
د ټولني رواج میني ته خنډ نه سي
د زړه هیله د وصال د شپې تکرار وي
جاویدان پر زړه تازه د میني اور وي
کله بله سره لمبه، کله انګار وي
زمان ودري شببه اوږده پیړۍ سي
چي فاروق د یار دیدن ته انتظار وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابدي عشق

خدايه د مرګ يو بل مهال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
د ژمي باغ کي مات وزرى بلبل
بېهوده ګرځم پر وچ بوټي د ګل
لېري پرواز ته نوى بال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
د زړه فرياد مي بې اثره پاته
د ميني هڅه بې ثمره پاته
د عشق اظهار ته بل کمال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
په تصور کي لا زوړ يار انځور دى
لا مي زړګى په زاړه درد رنځور دى
نوي نګار ته نوى خيال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم
پر زړه ژوندى بيا د وصال هوس دى
د شاپېريو د جمال هوس دى
خوب ته د يار په غېږ کي ټال غواړم
زړه ته د ميني بل مجال غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي د میني یو نظر لټوي
شونډې د سرو شونډو شکر لټوي
د بې سهاره شپې وصال غواړم
زړه ته د میني بل مجال غواړم
زړه مې مجنون دی خو لېلا نه وینم
د لېلا مینه او وفا نه وینم
د ابدي عشق بل مثال غواړم
زړه ته د میني بل مجال غواړم
په بد مرغۍ کې تېر کلونه زما
پاته پر زړه ټول ارمانونه زما
دا ځل نېکمرغه نوی کال غواړم
زړه ته د میني بل مجال غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي ته

ساقي مه پرېږده خالي جام چې د جام زړګی به مات سي
ډېوه بله کړه ماښام ته، د ماښام زړګی به مات سي

شپه ده نوې پېښل سوې، زه تر اوسه لا خمار یم
ته ډک جام د میو راکړه د انجام زړګی به مات سي

نن مي نیم جام په کار نه دی، ته یو خم د میو راکړه
د خمار زړه د دردونو د پېغام زړګی به مات سي

زه خمار د چا د میني، په یو جام نه نښه کېږم
ته که زما په جام شریک سې د ابهام زړګی به مات سي

پټ رازونه پر زړه شور کړي، زه لا پټه خوله خمار یم
ته د جام نښه ګویا کړه د کلام زړګی به مات سي

د مسجد لاره کړه هېره، زړه نن جوړ د عشق محراب دی
د ریا عبادتونو د امام زړګی به مات سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نښې کي د جامونو د يار ښکلی مخ انځور کړه
د نړۍ د ښايسته وو د رسام زړګی به مات سي

په يو جام که فاروق هېر کړ تصور د يار د شونډو
د ناکامه هوسونو د الهام زړګی به مات سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه څه ده

نه پوهېږم مينه څه ده
چا ته هيڅ چا ته هرڅه ده
مينه اوښکي دي ، ژړا ده
د بې خوبه شپو بها ده
مينه غم دی، خوشحالي ده
هم دوستي هم دښمني ده
مينه مرګ دی، زندګي ده
هم هستي ده هم نېستې ده
مينه ورځ ده، مينه شپه ده
د توفان يوه څپه ده
مينه درد ، مينه دوا ده
هم ښرا ده، هم دوعا ده
مينه ټوکي دي، خندا ده
د خوږو شونډو موسکا ده
مينه بوی د سرو ګلابو
مينه خوند د سرو شرابو
مينه څاڅکی د شبنم دی
د نرګس د سترګو نم دی
مينه شمعه، مينه ګل دی
هم پتنګ دی، هم بلبل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه ساز، مینه اواز دی
د عاشق د زړګي راز دی
مینه تار، مینه رباب دی
د شاعر د زړه کتاب دی
مینه ښاخ د نسترن دی
حرارت د سپین بدن دی
مینه خوب دی، مینه خیال دی
د جانان د زلفو ټال دی
مینه حسن دی، جمال دی
توري سترګي، زرین خال دی
مینه رنګ، مینه سنګار دی
هم هوس، هم انتظار دی
مینه کټ، مینه وصال دی
د وصال دشپې کمال دی
مینه پټ د سترګو راز دی
د جانان د شونډو ناز دی
مینه درد، سوز او ګداز دی
په خلوت کي راز و نیاز دی
مینه رنګ د شنه اسمان دی
مینه لطف د پاک سبحان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ته

زړه که مي خوښ که په ژړا دی
که پر سر بار د ژوند غمونه
تاته مي تل لاس په دوعا دی
خداي خو دي درکړي جنتونه
ته ملايکه د اسمان وې
که په جامه کي د انسان وې
پرون که نن او که سبا دی
پر زړه تازه دي ستا يادونه
په صوفي توب کي معظم وې
پردي او دوست ته محترم وې
سپيڅلی ژوند دي هويدا دی
موږ ته سرمشق ستا محنتونه
ښه ته عاجز وې بې ازاره
بد ته ناصح وې بې قراره
په يوه خوله شاه و ګدا دی
چي يادوي ستا خدمتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ به دعوه ستا به خندا وه
ستا نصیحت ته به مو شا وه
نن بېگانه دی که اشنا دی
ورته عزیز دي ستا فکرونه
تل به مثال ستا عقیده وي
د نوي عصر مفکوره وي
خبر که ناراض اوس هم ملا دی
که لا پر خوله دي زنځیرونه
ما ویل زړه به خپل صفا کړم
ستا نه د عفوي تمنا کړم
زړه مي په شور په واوېلا دی
جاري د اوښکو سېلابونه
زړونه به هله موږ کرار کړو
چي خاوره ښکل ستا د مزار کړو
بیا نو جنت پر موږ روا دی
بیا به پوره شي ارمانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله

کله مړاوي ګل ، کله بلبل پر ارغوان وم
مـا زړه ورکوی،کله به زه هم پر چا ګران وم
کله به پر زړه راتـول غمونه دریابونه
کله به خندا ، کله د زړه د تل فغان وم
کله نوش‌دارو ، کله ازار د زخمي زړونو
کله زه ثواب ، کله ګناه د ټول جهان وم
کله به د یار د وصال هیله خوب او خیال و
کله اوږده شپه مور په وصال د خپل جانان وم
کله به په وینبه د زړه هر مراد حاصل و
کله به په خیال کي د ځپلي زړه ارمان وم
کله به شبنم ، کله باران ، کله ژلۍ سوم
کله توفان وړم ، کله پخپله یو توفان وم
کله بریالی ، کله ناکام په خپل مرام کي
کله پر شا تلم ، کله همګامه د زمان وم
کله لار هواره ، کله خنډ لوړي ، ژوري
کله پاتېدم ، کله مخکښه د کاروان وم
کله سترګي پټي ، له جهانه ناخبره
کله ستورمزلی، ځیر په لور د کهکشان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله ګنج د پوهې، کله بار د ناپوهۍ وم
کله پر اس سپور، کله د خره شا ته روان وم
کله د سیالۍ او دښمنۍ غوره مثال وم
کله د ورورۍ او محبت عالي نښان وم
کله ملا تړلې د زاړه فکر بدلون ته
کله زه بندي د زاړه فکر د زندان وم
کله مې پر پښو د خرافاتو پنډ زنځیر و
کله به زه زوړ، کله د نوي عصر ځوان وم
کله د چا دوست، کله پردی وم له دوستانو
کله د هر چا، کله یوازې د خپل ځان وم
کله به مې سر پروت و د چا په قدمو کې
کله به د باز غوندی مغرور پاس پر اسمان وم
کله به د قوم، دین او مذهب په نامه یاد وم
کله صرف انسان، عاجز بنده د پاک سبحان وم
کله مېخانې، کله مکې ته ور روان وم
کله سرګردان، کله پر لارې د رحمان وم
کله لاس کې توره، کله ناست وم په جرګو کې
کله تش په نوم، کله رښتینی مسلمان وم
کله په یوه، کله په بل مخ راڅرګند وم
کله به ښیبنه، کله د تور دېوال په شان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله تور او سپین، کله د شرق، کله د غرب وم
کله د پراخه نړۍ لید خاوند افغان وم
کله مې په پاک زړه پر هر چا باندې باور و
کله زه فاروق د ژوند پر هر څه بدګمان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسوس

بد نصيب پر زړه غمونه د هجران اوروي
د بخت ستورى مي نن کاڼي د اسمان اوروي

ستا د سترګو د افسون پر زړه اثر دى زما
د وصال ناکامه هيله يي ثمر دى زما
باڼوګان يي پر زړه غشي بيا عيان اوروي
د بخت ستورى مي نن کاڼي د اسمان اوروي

تصور کي مي تازه دي ستا خوږې خاطرې
ستا وعدې،ټينګ قسمونه،ستا د ميني کيسې
په شپبو،شپبو مي اوښکي پر ګريوان اوروي
د بخت ستورى مي نن کاڼي د اسمان اوروي

په برخليک کي چي ليکلې تنهايي ده زما
جدايي له خپله ياره ابدي ده زما
کړاوونه مي پر ژوند لکه باران اوروي
د بخت ستورى مي نن کاڼي د اسمان اوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیهوده مي فکر نوي اندیښنې لټوي
پر زاړه انګار د اور بلي لمبې لټوي
یو په بل پسي یادونه د جانان اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

نور څه نه دي دا ملنګي د تقدیر دي افسوس
ګلان مړاوي ،بوراګان د باغ زهیر دي افسوس
پر چمن مي نن اغزي د وچ بیابان اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

کاشکي نوی پېل زما د تېر ژوندون وای ممکن
ستا د مینې،ستا دیاد څخه خلاصون وای ممکن
هر ځل هڅه د دردونو بل توفان اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

زما په برخه چي وړتیا د زړه بایللو وه تل
ناکامي یې هم فاروق ته د منلو وه تل
که هر څو پر ژوند د ستونزو یو جهان اوروي
د بخت ستوری مي نن کاڼي د اسمان اوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند پرخه

ای د میني د خوږو شېبو یادګاره
ژوند مي تېر سو ستا په یاد سترګي پر لاره
ستا خندا ، ستا کیسې اورم تل په خیال کي
دا که ورځ وي که شپه ناست یم تر سهاره
ستا تر میني څنګه تېر په خپل اختیار سم
ما خو ستا مینه منلې بې اختیاره
ستا په هیله په ناهیلي زړګي ناست یم
که ژوندی یم نو ژوندی یم ستا د پاره
جدایي چي مي سوغات د خپل نصیب وه
څه ګیله اوس له رقیبه، له اغیاره
بخت یاري راسره ونه کړه ای دوسته
پر ځوانی مي ژمی راغی بې بهاره
د ژوند پرخه راښکاره سوه پر وېښتیانو
خو پر زړه لا ارمانونه بې شماره
اوس چي وس د واړندي تلو په ما کي نه سته
څه تو پیر چي وړاندي غر دی که هواره
څوک د درده سرګردان پر طبیبانو
زه تر درد د بې دردۍ څخه بېزاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس همدا چې يې ستا مينې ته پيدا کړم
زه يم تل شکرګذار له کردګاره
د غرور سره دي ژوند راکړ خالقه
مرګ هم غواړم ابرومند ستا د درباره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصیت

که زما پر قبر ټول دوست او دښمن سي
که مي ځای د پیردونبال بابا لمن سي
که مي یاد ځوک په دوعا کړي پسله مرګه
نو به هله خوشحال روح زما د بدن سي

که تر سترګو اوښکي توي زما د جانان سي
که په یاد يې زموږ د میني هر مکان سي
که بخښنه راته وکړي په خپل زړه کي
نو به هله سلامت زما ایمان سي

که پر نېک عمل حساب زما کردار سي
که ګمراه زړه د بخښني سزاوار سي
که د ښو پله درنه زما تر ګناه وي
نو به هله پر ما لطف د کردګار سي

که راشین د غاټول ګل زما پر مزار سي
که پر ګل راتوي څو څاڅکي د بهار سي
که يې زخم ته د زړه د چا نظر سي
نو به هله زما د زړه پټ راز اشکار سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زما نوم و اولاد ته افتخار سي
که اولاد په ښو کي وړاندي تر خپل پلار سي
که مي روح په ویاړ ووایي زما زوی دی!
نو به هله زما روح ابد کرار سي

که د ژوند وروستۍ شپه پر خپل وطن سي
که سپین سان د خپل وطن زما کفن سي
که د مرګ پر بستر ټول وي خویندي،وروڼه
نو به هله اسان تېر سخت زکندن سي

که زما نوم د وراره کله په یاد سي
که یې زما ویل د ژوند کړو ته نهاد سي
که مي یاد کړي د خوښۍ په هر محفل کي
نو به هله زما روح ابدي ښاد سي

که مي دا شعر د ژوند اخر وصیت سي
که مي دا کلام و چا ته نصیحت سي
که یې پسله دې نېکۍ ته د زړه نیت سي
نو به هله پوره زما دروند رسالت سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې مقام ته

هرې غزا کې وې ميرمنې د مړو تر څنګ
د توريالو تر څنګ
تر نارينهٔ پاته نه وې د غيرت په حساب

ميوند يې وګټې، مثال شوه د غيرت ملاله
د لوړ همت ملاله
د تکبير ږغ يې په ښور راوړ هم صحرا هم درياب

که نارينه خپل جهالت بولې د ښځو ګناه
پر دوې ستم کړې روا
خپل اخرت کړې په دې ډول خرافاتو خراب

ښځه خو مور ده چې زانګو د ټول جهان ځنګوي
د ژوند کاروان مخته وړي
د سپېڅلتوب او د پاکۍ د اسمانونو عقاب

ښځه ښکلا ده، ښځه مينه، ښځه راز د ژوندون
ساز و آواز د ژوندون
ده مرغلره چې ځليږي تل په شان د مهتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه خو خور ده چي تل پام زموږ پر کور لري
زړه سوی پر ورور لري
د محبت ښکلي نغمه ده د هستۍ د رباب

ښځه خو لور ده چي خدمت د مور او پلار کوي
خيال د بيمار ساتي
فاروق نن حق ليکي د ښځي د مقام په باب

(c) ketabton.com: The Digital Library

اي‌صنم

اي‌صنم ، اي‌صنم
بېله تا نه زه مرم
دلربا يې زما
محبوبا يې‌زما
بې‌وفا يې زما
تر سپوږمۍ ښايسته
د سرو ګلو غنچه
ته ليلا يې زما
زه شيدا يمه ستا
بې‌نوا تر هر چا
ته د ستوري په شان
ځای دي دی پر اسمان
زه مجنون پر صحرا
يم روان پر کوم خوا
سه زما رهنما
ته د عشق ترانه
د وصال افسانه
سه د ژوند مي رڼا
ترنم د دريا
واوره زما تمنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مي ښکل ستا لبان کړه
لمس مي ستا بارخوګان کړه
اوس پروا کړم د چا
که هرڅو شوم رسوا
خوارو زار بې نوا

د وصال خوږه شپه
څنګ پر څنګ ؤ ویده
خوب وخیال ؤ که دا
چي زه ناست یم تنها
زما نصیب شوه ژړا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور

پلوشه د لمر ختو ده خور زما
فرشته د اسمانو ده خور زما
خداي ورکړی نېک سيرت د ملايکو
ثمره د جنتو ده خور زما
په غرور کي عاجزي ورسره ښايي
حسادت د ميرڼو ده خور زما
ښباني زموږ د مور د محبت ده
ښکلی راز د ښو قصو ده خور زما
تل په پټه خوله بيان خپل شکايت کړي
ښه نغمه د ترانو ده خور زما
د هيڅ چا سره يې جنګ او دعوا نشته
پټ يو ګنج د افسانو ده خور زما
که څوک آه کړي د دي او ښکي وي رواني
د ګرانښته پر لېمو ده خور زما
نازک زړه يې تل د بل په غم رنځور وي
تل دوا د زخمي زړو ده خور زما
مهربان زړه يې درياب د خواخوږۍ دی
خوږ پيغام د زمانو ده خور زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل ژوند کې يې څوک نه دی ازار کړی
يو سور ګل د سرو غنچو ده خور زما
خوشحالي او نيکمرغي ورلره غواړم
ارمغان د ارمانو ده خور زما
هره هيله د زړګي به يې پوره کړم
نازېږې اخلم چې نازو ده خور زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

راز د میني وي په سترګو کي عیان
ژبه نه غواړي د زړه د حال بیان

سره لاسونه په اختر په مخه درسي
توري سترګي، شنه خالونه ،سره لبان

نازکتل یې د اختر مبارکي سي
د تحسین سر ورته ټیټ کاندي جانان

پر زړه شور، شونډي رپېږي، سترګي خاندي
په غورځنګ پر زړه د هیلو یو توفان

د اختر ورځ مو نېکمرغه لره ربه
راپوره د هر مېن د زړه ارمان

په نصیب مو بیا د سولي لوی نعمت کړه
سوکالي مېلمه پر کور د هر افغان
محبت پر زړونو راکړه ای خالقه
د کلونو مرور بېرته دوستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم

د قلم په څوکه جنګ غېرت او ننګ دی زموږ
د ټوپک پر ضد جګړه وروستۍ جنګ دی زموږ

د پوهنې د رڼا خپرول پور دی پر موږ
وروروژنه ،زور زیاتي ختمول پور دی پر موږ

د پوهنې پر ډیوې هر ځوان پتنګ دی زموږ
د قلم په څوکه جنګ غېرت او ننګ دی زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه سوغات

هغه به څومره نېک نصیب ولري
چې ستا په شان زړه ته قریب ولري

نېکمرغه ژوند به ورېخښلی وي رب
هغه چې ستا په شان حبیب ولري

صرف هغه ګل وي ستا د زلفو لایق
هزار داستان چې عندلیب ولري

فاروق که ستا د مینې راز بیان کړي
داسې کلام به کوم ادیب ولري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بوډۍ تال

د ژوند هر ګام لوی غمونه راته جوړ کړه
د هر غم شېبې کلونه راته جوړ کړه
زما یوه سوال ته دي څو جوابه راکړه
هر جواب دي څو سوالونه راته جوړ کړه
زړه بورا، د ګل طواف زما پېشه ده
د دښت بوټي سره ګلونه راته جوړ کړه
پر اورېځو راښکاره د بوډۍ تال سوې
ستا یو رنګ اوه رنګونه راته جوړ کړه
تل په ژوند کې مرګ څرګند وي
مرګ بنسټ د نوي ژوند وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابدي مزار

په ژبه که بیان کړي دروغین انکار د میني
د سترګو په کتو وايي سوچه اقرار د میني

هم خپله ابتدا، هم انتها د عشق د لاري
هم ناز ورکړي، هم اخلي بې پروا ازار دمیني

هم جام يي،هم خلوت،هم يې نشه د مستو سترګو
هم وصل ،هم وعده يي او هم انتظار د میني

يو ځل د عزرائیل ،بل ځل په شان د مسیحأ بې
هم روح اخلي هم بېرته کړي ژوندی بیمار دمیني

نن وايي چي سبا ، سبا دي بیا هم بل سبا وي
په تلو راتلو دي سترۍ مجرب رویبار د میني

په زړونو کي دي ځای،ستا هر عاشق نن شاه جهان دی
پر هر زړه تاج محل جوړ ابدي مزار دمیني

فاروق به په کلام څنګه بیان د زړه احساس کړي
د ګل په شان يې پټه خوله ښکاره اظهار د میني

(c) ketabton.com: The Digital Library

سالگره

نن روځ د خوشحالۍ ده، خوشحالي دې مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دې مبارک سه

که منۍ که پسرلی ؤ زه او ته سره یو ځای ؤ
اې زما د ژوند ښه دوسته دا دوستي دې مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دې مبارک سه

د ژوند په سخت سفر کې ؤ مورږ تل خوارږه ملگري
زمورږ د ټوله عمر اشنایي دې مبارک شه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دې مبارک سه

که ډیر عمر مو تیر کړ په گوټ، گوټ ددې نړۍ کې
تل وې ته پښتنه، پښتونولي دې مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دې مبارک سه

په ژوند کې که خوښي وه، ستونزې هم ورسره مل وې
پر ستونزو وې پیروزه، پیروزي دې مبارک سه
نیکمرغه سالگره ده، نیکمرغي دې مبارک سه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته زما د زړه د مينې يوه ښکلې خاطره يې
دا مينه، محبت، مهرباني دې مبارک سه
نيکمرغه سالګره ده، نيکمرغي دې مبارک سه

ته زما د ژوندانه د تروږميو بل څراغ يې
روښانه وسې تل، دا روښنايي دې مبارک سه
نيکمرغه سالګره ده، نيکمرغي دې مبارک سه

په خوله که زه لږ وايم خو په زړه يې ډېره ګرانه
اې زما د زړه دلبره، دلبري دې مبارک سه
نيکمرغه سالګره ده، نيکمرغي دې مبارک سه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلیزه

د تعظیم په ښښه ټیټ شوه ټول ګلونه د ګلزار
نوی ګل دی غوړېدلی ستا د ژوند د نوبهار

په کالو کي نه ځاییږي له خوښیه پلار او مور
سالګري ته چمتو کړي سوغاتونه ورور او خور
د ښادۍ په ساز تودېږي زموږ محفل کرار، کرار
نوی ګل دی غوړېدلی ستا د ژوند د نوبهار

که هر څو د خوشحالۍ شیبي تیرېږي په شتاب
که د ژوند مېلي وي لنډي د اوبو د سر حباب
د کلیزي خاطره وي تل پر زړه باندي یادګار
نوی ګل دی غوړېدلی ستا د ژوند د نوبهار

خدایه راکړي نیک اولاد، دا ؤ ارمان د مور او پلار
په دوعا پورته لاسونه تل په لور د کردګار
رب قبوله زموږ دوعا کړه، منت بار یې د دربار
نوی ګل دی غوړېدلی ستا د ژوند د نوبهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارک دي وي و تاته شلم ګل ستا د شباب
ستا د ژوند د خوشحاليو دي هيڅ نه کيږي حساب
د جنت د فرشتو چي رب درکړی دی کردار
نوی ګل دی غوړيدلی ستا د ژوند د نوبهار

که هر څو کوو د ژوند په باب تاوده ، تاوده بحثونه
زما خوښ ستا نړی ليد دی، ماته ګران دي ستا خيالونه
د خاړپوڅو هيواد هير نه کړي چي ډير دی خوار وزار
نوی ګل دی غوړيدلی ستا د ژوند د نوبهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستی هیله

ځموره شعرونه

ډاکتر غلام فاروق میراحمدي

2010 کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکتر غلام فاروق میراحمدي په **۱۹۵۹** م کال کې د فراه د ولایت د بلابلوک د ولسوالۍ د ګراني په کلي کې زېږېدلی دی. د ننګرهار د لېسې څخه فارغ سوی دی، د شوروي اتحاد د خارکف د ساختماني انجینرۍ د انستیتوت څخه یې د تودوخي - ګاز رسولو او تهویې په رشته کې د ماسترۍ دیپلوم ترلاسه کړی دی، په افغانستان کې یې د یو شمیر پروژو د کورتودولو، او ایرکاندیشن د شبکو د دیزاین او مونتاژ چاري سرته رسولي دي، بیا یې خپله د Ph.D. او کراین د جمهوریت د کیف په ساختماني پوهنتون کې د صنعتي هوا د پاکولو په برخه کې دفاع کړې ده، اوس په المان کې د خپلي کورنۍ سره یو ځای ژوند کوي، دلته یې هم د تخصص د لوړولو په برخه کې بېلابېلي زده کړي پای ته رسولي دي. په **۲۰۰۵** م کال کې یې (د سون تخنیک) ترنامه لاندي یو کتاب ولیکی، په څوورو ستیو کلونو کې یې د شعر او پښتو رمان لیکلو ته هم مخه وکړه، یوه د شعرونو مجموعه او یو رمان یې چاپ ته چمتو دي، په اوس وخت کې د خپل دوهم رمان په لیکلو بوخت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکتر غلام فاروق میر احمدي په **۱۹۵۹** م کال کې د فراه د ولایت د بلابلوک د ولسوالۍ د ګراني په کلي کې زېږېدلی دی. د ننګرهار د لېسې څخه فارغ سوی دی، د شوروي اتحاد د خارکف د ساختماني انجینرۍ د انستیتوت څخه یې د تودوخې - ګاز رسولو او تهویې په رشته کې د ماسترۍ دیپلوم تر لاسه کړی دی، په افغانستان کې یې د یو شمیر پروژو د کور تودولو، او ایرکاندیشن د شبکو د دیزاین او مونتاژ چارې سرته رسولې دي، بیایې خپله Ph.D. د اوکراین د جمهوریت د کیف په ساختماني پوهنتون کې د صنعتي هوا د پاکولو په برخه کې دفاع کړې ده، اوس په المان کې د خپلې کورنۍ سره یو ځای ژوند کوي، دلته یې هم د تخصص د لوړولو په برخه کې بېلابېلې زده کړې پای ته رسولې دي. په **۲۰۰۵** م کال کې یې (د سون تخنیک) ترنامه لاندې یو کتاب ولیکی، په څو وروستیو کلونو کې یې د شعر او پښتو رمان لیکلو ته هم مخه وکړه، یوه د شعرونو مجموعه او یو رمان یې چاپ ته چمتو دي، په اوس وخت کې د خپل دوهم رمان په لیکلو بوخت دی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library